

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII LUI HRISTOS — DECEMBRIE 2000

Curierul Adventist

**6 Rapoarte (2000)
Perspective (2001)**

**14 Răscumpărați
vremea**

**21 Misionar în
Madagascar**

2003
2002
2001
2000

**Publicația oficială a
Bisericii Creștine Adventiste
de Ziua a Șaptea din România**

**Apare lunar, sub coordonarea
Comitetului Uniunii**

Redactor-șef: Aron Moldovan

Consultanți: Adrian Bocăneanu,
Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar,
Sabinel Bancu, Ion Buciuman,
Emilian Niculescu, Teofil Petre,
Ioșif Suciu

Colaboratori speciali: Viorel
Dima, Lazăr Forray, dr. Gily
Ionescu, Cristian Modan, Gheorghe
Modoran, Ernest Szász

Secretar de redacție:

Mihai Ghioaldă

Grafică: Dragoș Drumaș

Tehnoredactare: George Toncu

Corectură: Lóri Gheorghită

ADRESA REDACȚIEI:

Curierul Adventist, str. Labirint
116, 74124 București, Oficiul
poștal 20, nr. de tel. 323 48 95

CĂTRE CITITORI:

Pagina pentru scrisori este un spațiu de dialog în care să puteți comunica sugestii, reacții la articolele publicate, preferințe pentru anumite subiecte sau abordarea unor probleme pe care le socotiți importante. Ne cerem scuze dacă, din motive de spațiu, vom reformula unele scrisori mai lungi.

De asemenea, primim cu plăcere manuscrise nesolicitate. Sunt bine-venite informații și inițiative din viața comunităților. Apreciem articole care tratează aspecte legate de experiența personală și puncte de vedere asupra problemelor majore care ne confruntă.

Imprimată la Tipografia Viață
și Sănătate. Adresa: str. Valeriu
Branște nr. 29, nr. de tel. 323 48 95

**ISSN 1220 – 6725
Anul LXXVII nr. 12**

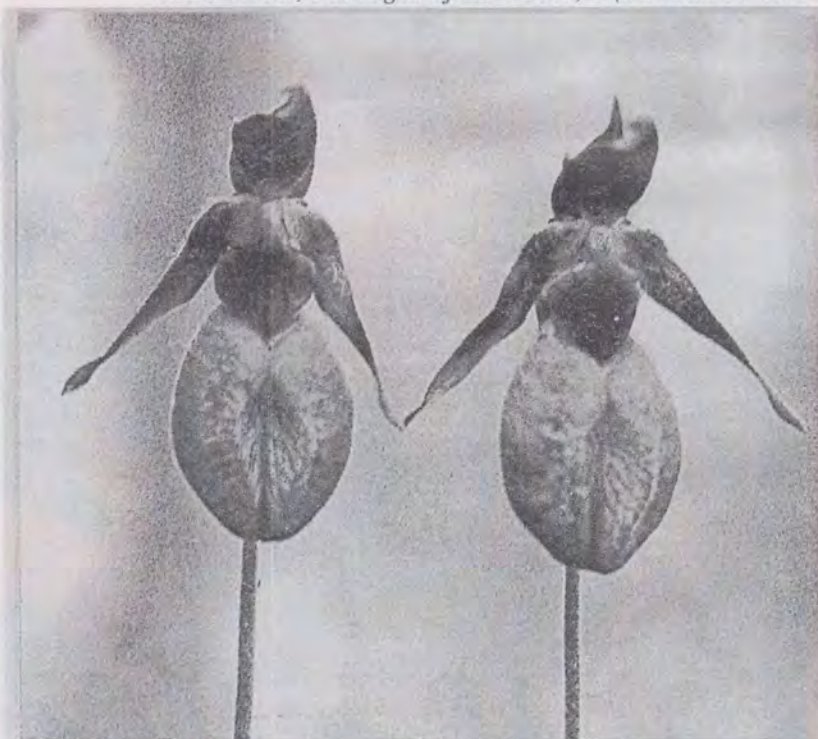
Nu judecați, ca să nu fiți judecați. Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura” (Mat. 7,1.2). Domnul Hristos nu învață aici ca membrii nedemni ai bisericii să nu fie tratați potrivit cu regulile pe care chiar El le-a dat. Și, tot în acest capitol, El ne avertizează să ne ferim de profeți mincinoși. El spune: „Îi veți cunoaște după roadele lor” (vers. 16). Dar Hristos îi muștră pe cei care îi critică pe alții, pe cei care sunt mulțumiți de sine, încumetați și condamnatori, care judecă motivele altora și caută să-i condamne. Cei din această categorie dau dovadă că ei caută greșeli în alții și că pe acestea le vor vedea și comenta. Ei trec pe lângă multe calități demne de apreciere, ca să insiste asupra unor aparente inconsecvențe, să le falsifice și să le amplifice.

Harul lui Dumnezeu este singurul remediu pentru aceste maladii ale sufletului... Dragostea „nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul” (1 Cor. 13,6.7). Aceasta este partea Domnului Hristos.

Isus nu a venit în lume ca judecător, ci ca Prieten și Mântuitor al păcătoșilor. „Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El” (Ioan 3,16.17).

„Astfel, dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și prea iubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Îngăduiți-vă unii pe alții și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi. Dar, mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii” (Col. 3,12-14).

Ellen White, *The Signs of the Times*, 7 și 14 martie 1892

„Răscumpărați vremea”

Aron Moldovan

Chiar dacă am dori, acum, la cumpăna dintre milenii, nu putem să nu ne referim la importanța timpului care trece pe lângă noi cu modestie, dar și cu mare viteză. Mulți dintre noi nu ne dăm seama că, o dată cu trecerea lui, lucrurile nu mai rămân așa cum au fost.

„Valoarea timpului este mai presus de orice evaluare... Viața este prea scurtă spre a fi risipită fără rost. Nu avem decât câteva zile de har, în care să ne pregătim pentru veșnicie. Nu avem nici un timp pe care să-l folosim în plăceri egoiste... Acum trebuie să ne formăm caractere pentru viața viitoare... să ne pregătim în vederea judecății de cercetare.

Timpul nostru îi aparține lui Dumnezeu. Fiecare clipă este a Sa și suntem sub solemna obligație de a o folosi spre slava Sa. Despre nici un talant pe care El ni l-a dat nu ne va cere o mai strictă socoteală ca despre timpul nostru” (*Parabolele Domnului Hristos*, ed. 1980, pag. 269).

Trecerea timpului se aseamănă cu scurgerea unui râu. După cum râu nu se întoarce niciodată la izvor, la fel și *timpul este ireversibil*. Nu te poți scălda de două ori în aceeași apă și nu poți repeta în condiții total identice aceeași experiență. Întrucât timpul curge într-o singură direcție, pierderile înregistrate nu mai pot fi recuperate niciodată. „Singura cale prin care putem răscumpăra timpul nostru este aceea de a folosi cât mai bine timpul ce ne-a rămas. Fiecare clipă este plină de consecințe veșnice... Ocazia pe care o avem de a vorbi acum unor suflete în nevoie, din Cuvântul vieții, poate nu ni se va mai oferi vreodată... Viața este prea solemnă ca să fie cu totul absorbită de lucrurile vremelnice” (*ibid.*, pag. 270).

„Părinții nu pot face un mai mare păcat decât acela de a le îngădui copiilor lor să nu facă nimic...” (*ibid.*, pag. 272).

Debitul râului crește pe măsură ce acesta înaintază spre locul de vărsare, sporind pericolul înecării pentru înotătorul imprudent sau prea încrezut. *Densitatea timpului sporește*, de asemenea, o dată cu trecerea lui. Numărul evenimentelor pe unitatea de timp este din ce în ce mai mare.

Bătele de luptă, folosite în copilăria omenirii, au fost

înlocuite cu bombe nucleare, iar carul cu boi a făcut loc avioanelor supersonice. Și evenimentele sociale, politice și religioase, ca și catastrofele naturale se precipită într-un ritm îngrijorător. Responsabilitatea umană, în condițiile vitezei și densității actuale ale evenimentelor, precum și riscul erorilor cresc în aceeași măsură. Într-adevăr, trăim vremuri solemne și primejdioase.

Râul sapă o albie pe unde trece. *Timpul lasă urme* asupra lumii și asupra noastră. Lumea de astăzi diferă de cea de acum o sută de ani și chiar de cea de acum zece ani. În fiecare zi, se nasc zeci de mii de oameni, iar alte zeci de mii își încheie existența. Dinții vremii consumă însă permanent și din trupul celor care trăiesc. La sfârșitul acestui an, nu mai suntem la fel ca la începutul lui. Chiar dacă schimbările nu sunt în toate cazurile ușor de perceput, ele există.

Ceea ce este însă mai important este faptul că vremea produce schimbări în universul nostru lăuntric, psihic. Suntem supuși schimbării pe planul convingerilor, al sensibilităților morale, al însușirilor de caracter, al relațiilor cu Dumnezeu și cu semenii etc. Totuși, întrucât, prin repetatele alegeri pe care le facem, noi hotărâm direcția – pozitivă sau negativă – în care au loc aceste schimbări, responsabilitatea ne revine. Ideea că timpul lasă asupra persoanei noastre urme a căror natură o putem hotărî noi înșine ar trebui să ne umple de seriozitate.

Râu nu mătură totul în cale și nu dizolvă totul. „Apa trece, pietrele rămân.” La fel este și cu timpul: *ceva rămâne pentru eternitate*. Dacă nu ne pocăim, rămân efectele vieții de păcat, degradarea noastră și „văpaia unui foc, care va mistui pe cei răzvrățiți” (Evrei 10,27). Dar, dacă ne bazuim pe meritele Domnului Isus Hristos și ascultăm de El, numele nostru rămâne scris în Cartea vieții și într-o „carte de aducere aminte”, în care se oglindește viața celor care „se tem de Domnul și cinstesc Numele Lui. Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor, Îmi vor fi o comoară deosebită, în ziua pe care o pregătesc Eu...” (Mal. 3,16.17). Aceasta este ziua la care este atât de necesar să cugetăm în mod special acum, la acest moment de trecere dintre mileniul doi și mileniul trei ale erei creștine.

CUPRINS

- 3 Editorial
- 5 Untdelemnul de preț
- 6 2000 Rapoarte –
Perspective 2001
- 14 Răscumpărați
vremea
- 16 Cele șapte biserici...
- 18 Al doilea Adam
- 21 Misionar în Mada-
gascar
- 22 O altă rugăciune
- 24 Expo Sănătate la
Piatra Neamț
- 25 Colțul copiilor
- 26 Ambasadorul
României în Statele
Unite a vizitat
Conferința Generală
- 27 Comitetul de sfârșit
de an al Diviziunii
Euro-Africa
- 28 Știri
- 31 La odihnă

Abonament pentru persoane cu venituri foarte mici

Am dori să se publice lunar sin-
teze din fiecare volum al Spiritului
Profetic, acest tezaur cu care este în-
zestrată Biserica Adventistă. Această
ca urmare a nevoii noastre spirituale
puse vizavi de imposibilitatea finan-
ciară a multora de a le procura. Situa-
ția pensionarilor este cunoscută și
recunoscută la nivel național. Nici în
biserica ea nu este trecută sub semnul
tăcerii, pentru că este o situație cu
care se confruntă zi de zi. Mulți din-
tre ei sunt puși în imposibilitatea de
a-și mai face abonament la Studiile
biblice pentru Școala de Sabat și la
Curier. Este o durere care răbufnește
fără voia lor.

Înțelegem costul mare al tipăririi,
dar căutăm să se înțeleagă și situația
lor și dorim, dacă este posibil, ca pen-
sionarilor cu pensii mult prea modes-
te să li se facă o reducere de preț.

Credem că, lipsindu-i de acest
strict necesar, pierderea pe tărâm
spiritual ar fi mult mai mare decât
paguba editurii.

Vă mulțumim pentru înțelegere.

Eugenia Bubău, Tg. Mureș, Mureș

Propunerea dv., ca redacția să
acționeze pentru reducerea prețului
abonamentelor la Studiile Școlii de
Sabat și la Curierul Adventist pentru
pensionarii cu pensii mici, ar fi bine-
venită dacă am dispune de resurse
pentru producerea acestor publicații
fără plata integrală a valorii lor. Dar,
din nefericire, ediura n-ar putea
supraviețui în asemenea condiții.

Pentru a veni în ajutorul acestei
categorii de cititori, destul de nume-
roși, am sugera două posibilități:

1. Comandarea unui număr
suplimentar de abonamente, plătite
de biserica locală, care să fie im-

prumutate pentru lectură la mai
multe persoane și

2. Acordarea unui ajutor finan-
ciar de către biserica locală acestor
persoane doritoare să citească ma-
terialele din Curierul Adventist sau
Studiile Școlii de Sabat.

Ar mai fi și o a treia cale, și
anume ca persoane cu posibilități
financiare și cu dare de mână să-i
ajute pe cei săraci la plățirea
acestor abonamente.

Vă mulțumim pentru aprecierile
făcute la adresa numărului din au-
gust-septembrie al Curierului Ad-
ventist, pe care l-ați citit „pe neră-
suflate” și ale cărui rapoarte le con-
siderați ca fiind „adevărate trâmbițe
răsunând din cer”. – Redacția

Stimați cititori,

În acest moment răscolitor
din pragul trecerii în mileniul al
treilea al erei creștine, redacția
Curierului Adventist le mulțu-
mește tuturor colaboratorilor
revistei pentru sprijinul acordat
și tuturor celor care ne-au susțin-
ut și ne susțin în rugăciune și
care și-au exprimat în vreun fel
aprecierea față de munca noas-
tră sau ne-au stimulat prin critici
constructive. Dorim ca Dumne-
zeul dragostei să vă umple su-
fletul „de toată bucuria și pacea
pe care o dă credința” (Rom.
15,13).

În același timp, transmitem
tuturor cititorilor revistei noastre
cele mai bune urări de prosperi-
tate spirituală și împliniri pe toa-
te planurile, după voia lui Dum-
nezeu, în timpul care ne-a mai
rămas să viețuim pe acest
pământ.

Aron Moldovan, redactor-șef

Untdelemnul de preț

Adrian Bocăneanu

Unul dintre numeroasele detalii care trebuie avute în vedere pentru încoronarea suveranului britanic este pregătirea untdelemnului adecvat pentru ungere. Elisabeta I își aducea aminte despre el ca fiind „o unsoare dezgustătoare și urât mirositoare”. Carol I a avut o formulă specială, conținând, între altele, flori de portocal, petale de trandafir, scorțișoară, iasomie, susan, ambră, parfum de zibetă și de mosc. De obicei, untdelemnul se pregătește în cantități suficiente ca să servească la mai multe ceremonii. În 1953, când urma să fie încoronată Elisabeta II, rezerva de untdelemn fusese distrusă de bombardamente, iar firma care producea untdelemnul încă de pe vremea reginei Victoria nu mai exista. Un chimist s-a oferit să pregătească o nouă rezervă de untdelemn. Ca să fie sigur că simțul mirosului avea să funcționeze perfect, el a încetat să fumeze cu o lună înainte de a se apuca de lucru.

Ceremonialul ungerii monarhilor are rădăcini foarte vechi și este cunoscut și în timpurile biblice. În afară de împărați, Scriptura ne vorbește despre ungerea cu untdelemn special a preoților și a profeților. În Exodul 30 se află prescripții foarte amănunțite privind producerea și utilizarea untdelemnului special pentru ungere.

O combinație de parfumuri

Atât untdelemnul pentru ungerea reginei Angliei, cât și cel folosit în Vechiul Testament erau alcătuite dintr-o combinație de substanțe aromatice. Deși fiecare dintre aceste parfumuri era plăcut în sine, amestecurile, alcătuite cu măiestrie și rafinament, erau mult mai prețuite.

Combinația aromatică folosită pentru punerea deoparte a preoților și a profeților, ca și pentru ungerea împăraților, este o frumoasă și sugestivă reprezentare a darului neprihănirii Domnului Hristos, care este oferit pentru viața credinciosului. În Domnul Hristos s-au manifestat toate calitățile, toate valorile, armonios împletite și oferite nu atât de mult pentru a fi analizate, cât pentru a ne bucura de ele. În același fel, credinciosul care primește, prin credință, darul neprihănirii manifestă în viața sa o diversitate de daruri și de calități. Fiecare dintre acestea este plăcut(ă), dar combinația este mai atrăgătoare și mai valoroasă decât fiecare componentă în parte.

Este de folos pentru noi să examinăm diferite „rețete”, fie listele de daruri spirituale pe care le oferă Pavel, fie roada Duhului (Gal. 5,22,23), fie scara lui Petru (2 Pet. 1,5-8). Domnul Hristos este gata să ne ofere, în măsură suficientă, fiecare dintre aceste trăsături, calități și capacități admirabile și să asigure manifestarea lor armo-

nioasă. Aceasta va face din noi creștini maturi, o mărturie convingătoare pentru Dumnezeu.

Arome naturale

Fiecare dintre substanțele folosite la realizarea untdelemnului ungerii era de origine naturală. Pe baza acestor substanțe, combinate „după meșteșugul făcătorului de mir” (Ex. 30,35), se confecționa untdelemnul.

În același fel, cu înțelepciune și har ceresc, putem să începem cu dezvoltarea calităților naturale pe care Dumnezeu ni le-a oferit, la care alăturăm noi trăsături de caracter și capacități. Astfel, realizăm în viața noastră o combinație bogată și armonioasă de natural și dobândit, un caracter matur și complet.

Arome purificate

Rețeta din Exodul 30 arată că unele dintre componente trebuie să fie purificate, de exemplu „smirna foarte curată” (vers. 23). Deși de origine naturală, era necesar ca anumite componente ale smirnei să fie îndepărtate, proporția altora să crească, până când se obțineau „cele mai bune mirodenii”.

În același fel, anumite calități valoroase sunt însoțite de aspecte negative. Voința puternică este, în mod natural, contaminată cu ambiție, iar mila este, adesea, redusă la ineficiență de lipsa de energie și de hotărâre. Pentru a intra în combinația unui caracter matur și armonios, darurile naturale trebuie să fie prelucrate și purificate. Hărnicia este separată de mândrie, zelul, de intoleranță și răbdarea, de resentimente. Uneori, procesul este dificil și dureros, asemenea curățirii aurului: „prin foc”.

Cum ne dezvoltăm sensibilitatea

În istorisirea de la începutul articolului, chimistul care și-a asumat realizarea untdelemnului pentru ungerea reginei a hotărât să nu fumeze, pentru a-și purifica mirosul și a fi sensibil la aromele pe care avea să le combine.

În mod natural, percepția noastră este limitată, chiar viciată. Biblia vorbește despre cei care zic răului bine, și binelui rău. Lăudăm ceea ce ar trebui să ne producă rușine și ne rușinăm de ceea ce este valoros. Este nevoie să ne detașăm de rău, să ne lepădăm de păcat, să ne examinăm din perspectiva lui Dumnezeu. Psalmistul spunea: „Cercetează-mă, Doamne, încearcă-mă, trece-mi prin cupotorul de foc răunchii și inima!... Îmi spăl mâinile în nevinovăție, și așa înconjur altarul Tău, Doamne” (Ps. 26,2,6).

Adrian Bocăneanu este președintele Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

1. * Ce evenimente remarcabile au avut loc în anul în curs în domeniul de activitate în care slujiți? 2. Ce neajunsuri puteți semnala pentru aceeași perioadă din care putem extrage lecții pentru viitor? 3. Ce vă propuneți să realizați în primul an al mileniului 3?

Radio Vocea Speranței

1. Anul 2000 a fost un an spectaculos pentru postul de radio Vocea Speranței, datorită dezvoltării unor proiecte fără precedent în țara noastră.

• Anul acesta s-a înființat Studioul de producție TV HOPE MEDIA, dotat cu echipament digital pentru producția de televiziune și cu un echipament necesar multiplicării materialelor video în sistem analog. Începând cu luna octombrie 2000, studioul de producție TV HOPE MEDIA va produce programe pentru televiziunile particulare din România, dar și materiale pentru circuitul intern al Bisericii Adventiste din țara noastră, care este dotată cu peste 700 de videoproiectoare la nivelul bisericilor locale. Emisiunile de televiziune vor aborda tematici din domeniul sănătății și din domeniul moral-religios.

Menționăm faptul că la dotarea tehnică a studioului de producție HOPE MEDIA au contribuit financiar și frații din bisericile române adventiste din SUA.

• Tot în anul 2000, postul de radio Vocea Speranței a emis programe în localități din țara noastră, în Repu-

În anul 2000, postul de radio Vocea Speranței a emis programe în următoarele localități din țara noastră, precum și în Republica Moldova și în toată Europa (programul este valabil și în continuare):

București	94,20 MHz	7:00-13:00
Brașov	95,80 MHz	19:00-21:00;
Constanța	89,40 MHz	11:00-12:00, 19:00-20:00;
Timișoara	89,70 MHz	21:00-23:00;
Piatra Neamț	92,00 MHz	Luni-Vineri 18:00-19:00; Sâmbătă 14:00-15:00; Duminică 8:45-10:00;
Botoșani	93,10 MHz	Luni-Vineri 12:00-14:00; Sâmbătă-Duminică 8:00-10:00;
Turda	89,90 MHz	18:30-19:30
Bălcești	94,70 MHz	2 ore zilnic
Petroșani	96,00 MHz	24 de ore
Craiova	103,60 MHz	Luni-Sâmbătă 21:30-22:30 Duminică 21:30-23:00
Drăgășani	98.6 MHz	Luni-Vineri 17:00-18:00 Sâmbătă 13.00-14.00

În toată Europa – Unde scurte – lungimea undă 49 m, frecvența 5840 kHz 20:00-21:00;

Republica Moldova – unde medii – 1548 kHz 19:30;

Italia – programe în limba română

* Prezentăm în acest număr obișnuită masă rotundă cu președinții conferințelor, la care, acum, participă și directori de departament de la uniune și conducători de instituții ale bisericii.

blica Moldova, ca și pentru Italia și pentru Europa întreagă (vezi chenarul de pe această pagină).

• Institutul de Studii Biblice prin Corespondență Sola Scriptura și-a extins activitatea anul acesta, înmatriculând aproximativ 2000 de studenți pentru cursurile biblice prin corespondență.

• În luna decembrie 2000 va intra în derulare un alt proiect, numit „Casa Speranței”, care își propune să ofere o masă caldă, zilnic, la 100 de copii ai străzii din zonele Gara de Nord și Bucur Obor din București; de asemenea, într-o emisiune socială vor fi prezentate două situații dramatice prin care trec semenii noștri și va fi solicitat un ajutor din partea ascultătorilor postului de radio Vocea Speranței pentru aceste situații concrete.

2. Nu ne-am confruntat cu neajunsuri notabile.

3. În anul 2001, ne propunem să extindem rețeaua radio în țara noastră și în alte orașe importante, unde emisiunile postului de radio Vocea Speranței ar putea deveni o preocupare strategică pentru biserica locală.

Alte obiective sunt:

• Programele de televiziune produse de studioul HOPE MEDIA să fie difuzate în cel puțin 20 de stații locale de televiziune.

• Institutul de Studii Biblice prin Corespondență Sola Scriptura să opereze la nivel național, în colaborare cu conferințele și cu bisericile locale.

• Casa Speranței să poată oferi la cât mai mulți copii ai străzii o bucată de pâine, ca să fie valabile și în dreptul nostru cuvintele Domnului Hristos: „Am fost flămând și Mi-ați dat de mâncat”.

După cum observați, postul de radio Vocea Speranței s-a transformat în ultimul an într-un Centru Media Adventist și dorim ca în viitor acest Centru Media Adventist să se consolideze.

Acum, la sfârșitul anului 2000, putem afirma cu certitudine că până aici ne-a ajutat Dumnezeu, iar pentru viitor ne rămân drept garanție promisiunile și providența divină.

Daniel Amarghioalei, directorul postului de radio Vocea Speranței

Conferința Oltenia

1. Cele mai multe evenimente sunt asociate în primul rând cu persoane. Anul 2000 ne-a oferit bucuria de a vedea la lucru o mare parte dintre viitorii pastori ai conferinței. Aceștia au lucrat (unii continuă să lucreze) în patru valuri succesive: trei serii de studenți în practică pastorală (5, 13, 18) și una de absolvenți ai Institutului Teologic (7).

Înagurarea a șase case de rugăciune, finalizate în

acest an, a creat tot atâtea ocazii de sărbătoare. Până la sfârșitul anului, vor mai fi inaugurate încă șapte.

Bucuria de a avea emisiuni radio în conferință a fost împlinită prin faptul că trei posturi locale - Bălcești, Drăgășani (Vâlcea) și Craiova (Dolj) - au preluat programele noastre. Prin contribuția membrilor și a conferinței, cu ajutorul lui Dumnezeu, vestirea Evangheliei va cuprinde un teritoriu destul de întins.

Organizarea la Centrul de Tineret Sătic a unor tabere de instruire, precum și a Convențiilor Naționale de Exploratori și Companioni, a făcut ca un număr de peste 1.200 de tineri și copii să răsplătească investițiile făcute anul trecut pentru modernizarea taberei.

Derularea în peste 170 de biserici a programului de reformă a sănătății „Sănătoși într-o lume bolnavă”, pe durata a zece Sabate, în care au fost antrenate aproape toate forțele medicale ale conferinței, a generat mii de decizii personale și colective cu privire la modul de viață și la implicarea în misiune.

2. Din nefericire, aceste neajunsuri ar putea să ne afecteze și în viitor. Dacă amintesc numai câteva, nu înseamnă și epuizarea lor.

a) *Criza de personal de conducere*, observată la toate nivelurile. La nivelul conferinței, prin lucrarea în câmpurile pastorale, se dă posibilitatea unui număr mare de pastori să lucreze pe zone întinse, dezvoltând aptitudini de viitori conducători. La nivelul bisericilor locale însă, în multe situații, plecarea din țară a diminuat considerabil numărul persoanelor care puteau să slujească în comitete, lăsând locuri vacante și slăbind lucrarea.

Se impun programe de pregătire a actualilor și viitorilor slujbași. Începând din luna decembrie, vor fi inițiate astfel de programe.

b) *Necorelarea viziunii locale cu cea a conferinței* a creat mari neajunsuri. În multe locuri au fost începute proiecte costisitoare, fără a se face toate calculele, subjugând unele biserici pentru mulți ani. Construcții nejustificate de mari și complicate nu pot fi terminate, în timp ce în zonele albe cu greu pot fi construite mici case de rugăciune.

Dacă s-ar privi problema sub toate aspectele, atunci cu banii cu care se construiește o biserică uriașă ar putea fi construite două biserici suficient de mari. Este nepotrivit ca biserici cu sute de credincioși să solicite încă fonduri de la conferință, în timp ce grupele mici din zone albe nu au cu ce să acopere casele mici începute.

De asemenea, am întâmpinat dificultăți și în obține-

rea autorizațiilor de construcție, iar soluțiile alese nu au fost întotdeauna cele mai bune.

c) *Implicarea necorespunzătoare și parțială* a membrilor cu daruri spirituale în programele bisericii.

Este îngrijorător faptul că nici măcar acum, când mijloacele tehnice ajută în așa de mare măsură lucrarea, membrii noștri nu se implică în programele de evanghelizare. Aceeași situație există și la construcții, dar și la alte programe. Dacă vrem să învățăm ceva de la cei care „se luptă la jocurile de obște”, avem de învățat faptul că, numai ca spectatori, nu vom câștiga niciodată o cunună.

Prin programe de vizitare și antrenare, prin dezvoltarea grupelor mici, prin multă rugăciune și consacrare și prin implicare conștientă în slujba Domnului, aceste neajunsuri pot fi depășite.

3. În planul slujirii la conferință, până la încheierea mandatului nostru, ne propunem să realizăm toate obiectivele solicitate de comitetul de planuri și hotărâri.

În planul pastorației, urmărim să se realizeze o mai mare coeziune în rândul pastorilor prin lucrul în echipele câmpurilor pastorale și o mai bună motivare spirituală, care să redea demnitatea slujitorilor lui Dumnezeu, oferind bisericilor noastre o slujire de calitate.

În planul bisericilor, sunt necesare programe de trezire și

de motivare spirituală, precum și continuarea programelor inițiate la nivelul tineretului și copiilor bisericii.

Pentru primul an al mileniului trei, ideal ar fi să ajungem acasă. Dacă totuși nu vom pleca, înseamnă că lumea mai are nevoie de noi. Obiectivul de realizat este destul de mic în comparație cu nevoile. *Fiecare membru al bisericii să câștige măcar o persoană.*

În același timp, se va desfășura și proiectul inițiat în această toamnă: fiecare pastor și fiecare biserică să lucreze în câte o localitate cu prezență adventistă minimă sau fără prezență adventistă.

Sabinel Bancu, președintele Conferinței Oltenia

Asociația Pastorală

1. În viața Asociației Pastorale, ciclul unui an cunoaște un eveniment care se desfășoară la începutul toamnei și care este Convenția Pastorală. Acesta a avut loc de curând, în perioada 12-14 septembrie, la Cernica, în campusul Institutului Teologic. Scopul întâlnirilor de acest fel este să le ofere pastorilor ocazia de reorientare profesională, de învioreare spirituală, de planificare stra-

Biserici inaugurate în

Conferința Oltenia

în cursul anului 2000:

Târgu-Jiu 2 (Gorj),

Pristol (Mehedinți),

Cetate (Teleorman),

Slăvești, Rămești,

Vitominești Rm. Vâlcea 2

(Vâlcea), Călimănești (Olt).

tegică a anului evanghelistic următor.

Având în vedere noul început pe care Asociația Pastorală îl face, o dată cu acceptarea responsabilității noului Comitet al Uniunii, această întrunire pastorală a fost ocazia unei viziuni noi asupra misiunii bisericii și asupra acțiunii convergente a elementelor ei componente. Asociația Pastorală joacă un rol strategic în punerea în practică a acestei viziuni, întrucât pastorul este elementul de conexiune dintre programele departamentale și ale administrației și câmpul local al bisericii.

Motivul biblic care a inspirat această adunare a fost și continuă să fie modelul exodului. Declarația lui Moise: „Vom merge cu bătrânii și copiii noștri” arată în mod explicit spre implicarea tuturor forțelor bisericii în realizarea misiunii acesteia. Ca urmare, toți responsabili de programe au avut o contribuție și au făcut oferte pastorelor prezenți. Acest mod nou de a stabili rolul și locul Asociației Pastorale la confluența dintre programele bisericii și biserica locală a produs surpriză și satisfacție, și pot afirma că majoritatea participanților au înțeles să se implice personal, cu toată puterea de muncă, organizând și administrând proiectele diverselor departamente într-un program local în permanentă dezvoltare.

2. Observarea cu predilecție a neajunsurilor poate să creeze un mod de viață reducător și contraproductiv, dar dificultăți există și merită să fie analizate cu maturitate și curaj. Una dintre marile probleme cu care se confruntă Asociația Pastorală este imensa diversitate a nivelului de pregătire și de competență profesională ale corpului pastoral. În timp ce unii colegi desfășoară o activitate de adevărați experți, alții încă sunt în faza de confuzie privind propria vocație. Randamentul celor două extreme vorbește de la sine. A crea un program care să corespundă în mod eficient acestei mari varietăți este o sarcină extrem de dificilă.

În timp ce primii simt nevoia să-și creeze propria strategie și planul de lucru, cei din urmă se simt extrem de frustrați când se văd în situația de a lua singuri decizii importante pentru viața și activitatea lor personală și pentru cea a bisericii pe care o păstoresc. Aceștia preferă să li se spună în detaliu ce și cum să facă, în timp ce primii doresc să descopere singuri acest lucru.

Păstorirea corpului pastoral este una dintre cele mai mari provocări ale Asociației Pastorale și nu am convingerea că lucrul acesta este făcut în mod corespunzător. Am motive de bucurie din partea unor colaboratori care depun un interes special în asistarea pastorelor din conferința lor, dar regret că acest lucru nu este nota do-

* Urmează să fie inaugurate.

minantă a Asociației Pastorale.

Programul misionar din anul în pregătire va implica mai multă inițiativă locală și va da rezultate în cazul primei categorii de pastori, dar câmpurile păstorite de oameni care așteaptă să fie coordonați în detaliu vor avea cu siguranță de suferit. Efectul pe termen lung însă sper că va compensa depresiunea creată de schimbarea sistemului. Oricum, vremurile care ne stau înaintă vor încuraja și promova competența autentică și vor obliga personalul din pastorație să fie deosebit de interesat în dezvoltarea profesională, fără de care nu va fi nici un fel de progres. Rolul Asociației Pastorale va fi să asigure structurile și resursele necesare realizării acestui obiectiv.

3. În primul an al mileniului, Biserica Adventistă trebuie să facă pregătiri vizibile, în vederea încheierii lucrării. Programul EXOD 01 urmărește realizarea acestui deziderat. O înnoire spirituală permanentă și în primul rând a devoțiunii personale a corpului pastoral este imperios necesară. Exodul a început cu pregătirea omului exodului, într-un proces de formare complex, migălos și total. Numai după aceea poporul poate fi trezit și călăuzit într-un exod autentic, iar „faraon” poate fi convins de seriozitatea proiectului. Dumnezeu Exodului este dispus și nerăbdător să conducă în țara făgăduinței un popor înnoit prin har și sigilat cu Duhul Său.

Ion Buciuman, secretarul
Asociației Pastorale a Uniunii

Biserici inaugurate în Conferința Banat: Păuliș, Șiria, Pilu* (Arad), Hațeg (Hunedoara), Zăvoi, Moldova Veche (Caraș-Severin), Darova, Sănăndrei* (Timiș), Fughiu* (Bihor).

Conferința Banat

1. Programul Conferinței Banat pentru perioada 1998-2001 se înscrie sub titlul general BANAT 2001 – ACASĂ. Anul 2000 este decisiv în acest context. Atenția noastră principală se îndreaptă spre identificarea și valorificarea resurselor misionare ale bisericii. Astfel că atingerea teritoriilor fără prezență adventistă a continuat să rămână prioritară. Ținta noastră a fost realizată de curând. Putem conta astăzi pe 32 de misionari care își desfășoară activitatea în teritorii noi. Întreaga biserică este implicată în acest efort misionar. O serie de biserici locale folosesc bugetul propriu pentru a susține misionari cu normă întreagă. Merită să menționăm aici efortul bisericii din Șomoșcheș, care subvenționează trei misionari pentru zona Crișului Negru Superior. Vara aceasta am văzut primele roade ale efortului evanghelistic ce durează de peste zece ani în acest teritoriu. O altă parte a misionarilor noștri sunt sprijiniți cu fonduri care vin de la sponsori din străinătate, frați și surori, plecați de pe teritoriul conferinței sau chiar din afara ei. În ciuda dificultăților materiale, care afectează întreaga biserică și po-

pulație, și anul acesta am putut face achiziții, am continuat lucrări de construcții și reparații. În ultima parte a acestui an, putem vorbi de inaugurarea unui număr de șase capele reamenajate, precum și una construită din nou, la Arad, Micălaca. Se întâmplă ca în vremurile apostolilor, când sărăcia nu a putut împiedica dărnicia creștinilor. Aceasta este o dovadă de maturitate spirituală și de putere a credinței, care lucrează prin fapte.

2. Rezultatele dezvoltării Evangheliei se combină în mod necesar cu o serie de îngrijorări. În condițiile unei secularizări generale, interesul populației pentru valorile spirituale este în continuă descreștere. Vestirea Evangheliei se desfășoară într-un mediu din ce în ce mai nefavorabil. Acest lucru face ca rezultatele concretizate în botezuri să fie în continuă scădere. Un alt motiv de îngrijorare este și degradarea calității vieții morale din biserică. Și aceasta poate fi o sursă de diminuare a efectului efortului evanghelistic. Administrația bisericii se confruntă cu destul de multe cazuri de decădere morală, care rezultă în pierderea de membri pe motive disciplinare. Aceste dificultăți determină eforturi serioase de regândire a sistemului de lucru pastoral și a vieții comunitare interne. Schimbările care se impun creează stres și frustrare, dar acestea sunt neapărat necesare.

3. Ultimul an al mandatului nostru se compune doar din o lună și ceva de activitate, timp în care nu se mai pot desfășura proiecte de mare întindere. Experiența dobândită în domeniul colaborării interdepartamentale merită să fie continuată. Aceasta este ca un fel de destin al lucrării, spre care ne îndreptăm în mod necesar. Pastorul local trebuie să fie sprijinit, pentru a deveni personalitate publică în biserică și în afara ei. El are nevoie de sprijinul organizației și structurilor bisericii, pentru a implica în misiune toate resursele de care dispune. Programele departamentale vor fi mai bine sprijinite și aplicate local, deciziile vor reflecta mai fidel nevoile și specificul local. Întreaga biserică are nevoie de o înviore spirituală, și aceasta trebuie să înceapă chiar cu corpul pastoral și administrativ. Este binevenit proiectul Conferinței Generale de a acorda o nouă atenție Cuvântului lui Dumnezeu în formă scrisă, care este Biblia. Destinul unui popor care se pregătește să-și întâmpine Împăratul venind în slavă este strâns legat de relația acestuia cu Sfânta Scriptură. Este de dorit și se așteaptă ca salvarea și scutul nostru să fie Biblia și numai Biblia. Învățătura și puterea spirituală, viziunea și planurile de lucru vor fi astfel modelate de lumina care vine din Scriptură, încât vor avea cel mai bun efect, atât asupra bisericii, cât și asupra lumii din jur, față de care biserica este responsabilă.

Anul care vine va fi marcat de schimbări în responsabilitățile administrative, prin adunarea generală a conferinței, de la începutul lunii februarie. Întreaga biserică din Banat este chemată să reflecte serios și cu rugăciune la propriul ei viitor și să-și spună cuvântul cu responsabi-

litate și credință, în acest eveniment. Cred că Cel care ne-a condus până aici va fi binevoitor să o facă în continuare, nu pentru meritele noastre, ci pentru îndurarea și bunătatea Sa cea mare.

Ion Buciuman, președintele Conferinței Banat

Publicații

1. Două activități majore s-au desfășurat pe durata întregului an – colportajul zilnic și restaurarea fostei Școli Misionare de la Brașov-Stupini. Efortul făcut de cei peste 800 de colportori a totalizat 250.000 de ore de lucru. Au fost vândute peste 250.000 de cărți, în valoare totală de aproximativ 5 miliarde lei. Au fost vizitate peste 1 milion de familii. În 30.000 de familii au avut loc studii biblice și s-au înălțat rugăciuni, iar 15.000 de persoane au răspuns invitației de a vizita comunitățile noastre. La Stupini au fost finalizate în totalitate interiorul corpurilor A și B, sala de mese și capela, au fost refăcute hidroizolația de pe acoperiș și au fost terminate reparațiile și tencuielile exterioare.

La cursurile Școlii misionare de colportaj, au fost pregătiți peste 500 de noi colportori. A început o colaborare cu alte uniuni: lectorul Școlii misionare de colportaj, fratele George Iacob, a instruit sute de colportori în Republica Moldova, Ucraina și Rusia (inclusiv în îndepărtata Siberie), iar la solicitarea Uniunii Italiene, urmează să plece în Italia 6 colportori români pentru a lucra acolo în colportaj.

La Congresul Național al Evangheliștilor cu Literatură, desfășurat la Stupini între 31 august și 3 septembrie, au participat peste 300 de delegați din capitală și din cele șase conferințe, invitați din țară și de peste hotare, iar din partea Conferinței Generale, Ronald Appenzeller, directorul Departamentului Publicații.

A fost înființată asociația colportorilor, sub denumirea de Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie (ASEF), iar revista ASEF-ului, *Viață + Sănătate*, și revista Centrului de Sănătate și Medicină Preventivă Herghelia, Mureș, *Sănătate pentru toți*, au fuzionat sub titlul *Viață + Sănătate*.

2. Legile fiscale amenință să sufocă colportajul ca profesie, prin obligativitatea plății asigurărilor sociale. De exemplu, dintr-o vânzare lunară de 5 milioane lei, 40% (2 milioane) reprezintă comisionul – salariul colportorului –, din care peste 60% revine statului. Salariul net ajunge la suma de 700.000 lei, total insuficientă pentru supraviețuirea lui și a familiei.

Există o anumită lipsă de interes pentru evanghelizarea cu literatură, care de multe ori nu este inclusă în proiecte misionare ale bisericii, iar colportorii nu sunt asimilați ca „mâna dreaptă” a pastorului în acțiuni evanghelice (termenul aparține Spiritului Profetic).

Este larg răspândită în biserică prejudecata potrivit căreia colportajul reprezintă o formă învechită, anacronică de evanghelizare, inferioară evanghelizării

publice, colportorii fiind considerați simpli vânzători ambulanți de literatură. Mentalitatea aceasta este deosebi exprimată în cuvinte, dar se reflectă și în investiția minimă de bani, interes și efort pe care o face biserica la toate nivelurile ei, în raport cu evanghelizarea publică, cu alte departamente sau instituții.

Lipsa colaborării interdepartamentale, a unui plan unitar, face să apară situații de suprapuneri și contradicții, exagerarea unor aspecte și ignorarea altora, o pseudoconcurență între departamente și un aparent conflict de interese. De asemenea, din cauza nepregătirii responsabililor de resort, lipsește o coordonare eficientă a activității de colportaj. Colportajul voluntar, ca un potențial misionar imens, nu este încă înțeles și adoptat de comunități.

3. Patru evenimente remarcabile vor avea loc în cursul anului 2001: Săptămâna mare a colportajului, Congresul Național al Evangheliștilor cu Literatură, inaugurarea complexului de la Stupini (25 august) și Săptămâna mare a cărții misionare. Intenționăm să fie terminată restaurarea complexului de la Stupini, să fie înființate Institutul de Evanghelizare cu Literatură, un sanatoriu la Stupini, unități economice pentru sprijinirea obiectivelor ASEF și să înceapă construcția unui cămin de bătrâni.

Dorim să intensificăm colaborarea cu departamentele celelalte, iar colportajul să fie reorganizat după principiul unităților locale, în mediul urban, și al centrelor de sănătate publică, în mediul rural. Vrem să fie asigurat fondul necesar pentru angajarea cu carte de muncă a celor mai buni colportori, iar numărul lor să crească la 1000. De asemenea, dorim ca la Stupini să înceapă cursurile de perfecționare pentru toți colportorii și de formare a misionarilor medicali și a consilierilor familiari. Alte obiective ale Departamentului Publicații sunt extinderea colportajului voluntar și creșterea permanentă a tirajului revistei *Viață + Sănătate*.

Forry Lazăr, directorul Departamentului Publicații al Uniunii

Conferința Moldova

1. În cele opt județe ale Moldovei s-au derulat în anul 2000 o multitudine de evenimente, toate candidând la calificativul de „remarcabil”: 528 de nou-născuți în biserică prin botez (doar în primele trei trimestre), intrarea în activitate a cinci absolvenți ai Institutului Teologic, întărirea prin binecuvântare a patru pastori (Ma-

rius Stănescu, Dorel Neacșu, Gabriel Alban și Benone Lupa), finalizarea pregătirilor pentru întărire în luna decembrie a cinci noi slujitori ai Evangheliei, patru noi studenți admiși la Institutul Teologic și finalizarea construirii a 12 noi case de rugăciune, dintre care 7 au fost deja dedicate (vezi pag. 16-17).

Mai presus de toate acestea, ne-am bucurat de un har remarcabil, având libertatea să predicăm Evanghelia și să ne pregătim pentru evenimentele premergătoare revenirii Mântuitorului nostru.

2. Neajunsurile cu care ne luptăm sunt din ce în ce mai multe și mai complexe, însă, dacă vorbim de secularism și apatie spirituală, ne referim la intensitatea vieții personale cu Dumnezeu. Umplerea cu Duhul Sfânt ne provoacă la revizuirea stării reale a credinței noastre (Luca 18,8).

3. Pentru primul an din mileniul trei, ne propunem să facem mai mult pentru a scurta șederea noastră în această

lume epuizată. Stimularea spiritualității autentice, consolidarea grupelor mici, extinderea evanghelizării la nivelul voluntariatului membrilor noștri, un plan mai riguros pentru dezvoltarea personală a pastorilor, reînvierea serviciilor de închinare și implicarea majorității membrilor în activitate, cu accentuarea importanței speciale acordate tinerilor, ca purtători de stafetă, sunt capitole care se doresc scrise cu viața noastră într-o Evanghe-

lie personalizată în acest timp al sfârșitului.

Teodor Huțanu, secretarul Uniunii și președintele Conferinței Moldova

Tineret

1. Unul dintre cele mai importante proiecte de tineret a fost „Ocolul pământului în 200 de minute”. În jur de 3.800 de tineri au participat la marșuri demonstrative, pentru a-și face cunoscută opinia în legătură cu efectele nocive ale fumatului. Ei i-au îndemnat pe tineri să nu înceapă să fumeze sau să abandoneze acest obicei. În fiecare dintre cele 17 orașe participante, ei au parcurs câte 2.000 km. Planul de a parcurge o distanță totală de 40.750 km (circumferința Pământului la Ecuator) părea că a eșuat prin faptul că nu am reușit să organizăm marșul în 20 de orașe – în trei orașe el nu a fost autorizat. Salvatoare a fost însă participarea masivă din București (peste 700 de tineri), fapt care a făcut ca această distanță să fie depășită. Ca o încununare a succesului deosebit al acțiunii, mai multe ziare și posturi de televiziune au transmis reportaje de la eveniment.

În acest an, au fost organizate peste 60 de tabere pentru tineri și copii, dintre care 8 pentru formarea de conducători. La sfârșitul verii au fost organizate două Tabere Naționale

Tinerii fac curat la pod, la Starchiojd, Prahova.

pentru Instructorii de Exploratori și Companioni la Sătic. Invitați de onoare au fost frații Robert Holbrook, directorul pentru exploratori în cadrul Departamentului Tineret al Conferinței Generale, și Corrado Cozzi, directorul de tineret de la Diviziunea Euro-Africa. Dumnealor au afirmat că programele pentru exploratori și companioni din România au o evoluție excelentă.

Cel mai important proiect din acest an, în opinia mea, este cel denumit TinSerV (Tineri în Serviciu Voluntar). În luna septembrie, 22 de tineri din întreaga țară au participat pentru o săptămână la un proiect pilot concretizat în muncă voluntară în sprijinul autorităților locale și al locuitorilor comunei Starchiojd, Prahova. Cititorii *Curierului* vor putea afla mai multe amănunte pe această temă într-un articol care va fi publicat în viitor. Efectele benefice ale acestui proiect sunt incalculabile atât pentru lucrarea lui Dumnezeu în zonă, cât și pentru tinerii participanți. Cu ajutorul Domnului, sperăm ca, începând cu anul viitor, peste 50 de grupe de tineri să organizeze proiecte similare în localități fără prezență adventistă sau în care adventiștii sunt foarte slab reprezentați.

Un alt lucru remarcabil, cu efecte pe termen lung, este apariția *Manualului Instructorului de Exploratori*, care conține cele mai multe informații pe care instructorii trebuie să le transmită copiilor.

2. Lipsa unui statut juridic pentru asociațiile de tineret ne-a împiedicat să participăm la multe programe sociale, ecologice sau misionare. De asemenea, această lipsă ne-a făcut să pierdem o susținere financiară importantă din partea unor organizații naționale și internaționale, precum și din partea unor sponsori din afara bisericii. Acțiuni precum scrierea Bibliei din memorie sau cele organizate cu ocazia Zilei Mondiale fără Fumat în ultimii trei ani au sporit prestigiul asociațiilor noastre de tineret. Cu toate acestea, asociația de exploratori, care are o activitate extrem de complexă, nu beneficiază de o recunoaștere oficială, în timp ce alte organizații de tineret, din afara bisericii noastre, cu activitate mult mai modestă, se bucură de foarte mult sprijin.

Pe de altă parte, insuficienta cunoaștere a acțiunilor de tineret în unele biserici locale i-a lipsit pe tineri și pe conducători de o susținere mai puternică. În unele cazuri, au fost trimiși la cursurile de formare pentru instructori tineri care nu erau potriviți pentru această misiune, iar rezultatele au fost pe măsură.

Se simte în continuare lipsa unui program special pentru tinerii seniori. Într-un fel, acest lucru este justificat de faptul că nu există un model la diviziune sau la Conferința Generală. Ca și la noi, în alte țări se fac acțiuni pentru tineri, dar nu există un program sistematic. Cu toate acestea, cu cât s-au dezvoltat mai mult programele de licurici, exploratori și companioni, cu atât mai acut s-a simțit nevoia unui program pentru tinerii seniori.

3. Visul meu este să văd anul viitor un start consis-

tent al proiectului misionar TinSerV. Îmi propun să continui să mă rog, să promovez și să susțin din toate puterile acest proiect. El va avea rezultate deosebite, în primul rând pentru cei pe care îi slujim, facilitând răspândirea Evangheliei, și în al doilea rând, pentru cei care slujesc și care se vor întoarce plini de entuziasm pentru lucrarea lui Dumnezeu, iar experiențele avute îi vor întări în credință.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, îmi doresc din toată inima ca anul 2001 să aducă și debutul unui program special pentru tinerii seniori. În plus, vom actualiza și dezvoltăm programul pentru companioni, vom produce patru manuale destinate exploratorilor și resurse suplimentare pentru instructorii lor. Programul de licurici trece prin faza de definitivare, după 16 luni de experimentare, și va beneficia de un manual destinat instructorilor. Vom lansa 30 de noi specializări și vom extinde folosirea lor, limitată până acum, la toate programele de tineret.

Sperăm să obținem statutul juridic pentru Asociația Exploratori; programul se bucură deja de respectul unor reprezentanți ai instituțiilor publice și private, ca și în unele școli, iar obținerea acestei recunoașteri este o prioritate. În funcție de rezultatele pe care le vom obține, vom demara și recunoașterea oficială a celorlalte programe de tineret.

Cristian Modan, directorul Departamentului Tineret la Uniune

Educație

1. Evenimentele majore din domeniul educației sunt legate de vizita în România a reprezentanților Conferinței Generale și ai Diviziunii Euro-Africa. În luna aprilie, fraatele Humberto Rasi, directorul Departamentului Educație al Conferinței Generale, împreună cu frații Enrique Becerra, director asociat, Roberto Badenas, directorul Departamentului Educație al Diviziunii Euro-Africa, însoțiți de o echipă de profesori de la universitățile adventiste Andrews, Collonges, Friedensau și Vila Aurora, au constituit comisiile de recunoaștere și acreditare ale celor patru facultăți din campusul de la Cernica și ale Școlii Sanitare Postliceale din Brăila. În urma lucrărilor acestor comisii, a fost acreditată Facultatea de Teologie Pastorală pentru o perioadă de trei ani și au fost recunoscute ca școli ale bisericii cele trei facultăți nou-înființate la Cernica – Teologie-Litere, Asistență Socială și Studii Economice-Management. În privința Școlii Sanitare de la Brăila, întrucât școala nu a putut prezenta documentația necesară acreditării, vizita a fost reprogramată pentru anul următor.

Un alt eveniment major, legat de asemenea de prezența oaspeților, a fost desfășurarea lucrărilor Convenției de Educație 2000, cu participarea a peste 80 de profesori care predau în școlile adventiste și în școlile de stat. A fost nu numai o ocazie de cunoaștere și de partășie a profesorilor adventiști de ziua a șaptea, ci și o ex-

celentă ocazie de creștere a calității slujirii dascălilor. Fiecărui participant i-a fost oferit un dosar cu diferite lucrări de specialitate din domeniul educației, cuprinzând aproape 200 de pagini, material care a fost apreciat de profesori ca fiind deosebit de valoros.

Și tot un eveniment remarcabil îl consider desfășurarea Olimpiadei de Religie, care le-a oferit miilor de copii și tineri prilejul să ia parte la acțiunea de cunoaștere și demonstrare a cunoștințelor din Biblie și din Spiritul Profetic, prin participarea la diferitele faze ale olimpiadei. De remarcat este faptul că, la ultima etapă, cea națională, au participat 160 de copii și tineri, dintre care 30 au obținut premii în valoare de 10.000.000 lei.

2. Cel mai mare neajuns în eficiența activității mele în domeniul educației l-a constituit o agendă mult prea încărcată din pricina prea multelor responsabilități oferite din partea conducerii bisericii. Răspunderea de director al Liceului Adventist din București și cea de decan interimar al Facultății de Teologie Pastorală au afectat în mare măsură eficiența activității de director al Departamentului Educație. Eliberarea din toamna aceasta de răspunderea de director al Liceului Adventist din București și de cea de decan în anul următor va putea fi urmată de o concentrare asupra problemelor educației la nivelul întregii uniuni.

Alte neajunsuri au fost legate de lipsa cadrelor didactice adventiste în liceele adventiste din Cluj și Craiova și de lipsa profesorilor titulari în toate cele trei licee.

3. Pentru anul 2001 avem o agendă concretă: • Convenția de Educație, cu participarea Diviziunii Euro-Africa, în luna aprilie, • depunerea dosarului pentru autorizarea de către stat a Institutului Teologic Adventist, • înființarea de școli primare în cadrul comunităților mari.

Gheorghe Modoran, directorul Departamentului Educație al Uniunii

Conferința Muntenia

1. Poate pentru noi, cei din Conferința Muntenia,

Pastori hirotoniți în Conferința Muntenia, în cursul anului 2000: Dan Bărbuță, Benjamin Ciurea, Cornel Dobre, Nelu Dobrică, Claudiu Goran, Nicolae Ionescu, Viorel Ionescu, Dănuț Jercău, Adrian Mihalcea, Cristian Modan, Constantin Rădoi, Aurel Rădoiș

Comunități care au fost sau urmează (*) să fie inaugurate în Conferința Muntenia până la sfârșitul anului: Câmpina, Poienele, Mizil, Democrația-Ploiești*, Betel-Ploiești* (Prahova), Darabani (Constanța), Tei-București*, Învingători-București*, Comișani*, Moroieni* (Dâmbovița), Pitulicea*, Lăcusteni* (Ialomița), Giurgiu B* (Giurgiu), Slobozia-Moară* (S. A. Ilfov).

evenimentul cel mai însemnat al anului este angajarea a 17 tineri absolvenți ai Institutului Teologic. Niciodată nu au fost așa de mulți absolvenți angajați la o singură conferință. Acest fapt a determinat mult timp de lucru și de chibzuință pentru a le găsi locul mai potrivit.

Pe de altă parte, această problemă a generat o mulțime de alte schimbări de districte și de domiciliu pentru mulți pastori, fapt ce implică un mare stres și chiar mari neajunsuri familiilor în cauză.

2. Cel mai mare neajuns despre care am putea vorbi este imposibilitatea de a le oferi noilor angajați locuințe pe măsura nevoilor lor și a districtelor deservite. N-aș putea spune că este o lipsă de prevedere. Am știut că vom fi confrunțați cu așa ceva, dar încă ne mai apăsă, ca o mare povară financiară, construcția unor biserici începute. Astfel, din dorința de a nu descuraja elanul unor frați, am inversat prioritățile. Acest lucru poate că nu a fost cel mai bun.

3. Având în vedere că anul viitor, în primăvară, vor fi alegeri la conferință, ne propunem să continuăm proiectele începute și să căutăm să lăsăm în urmă o situație cât mai bună pentru cei care vor veni să preia din răspunderile după adunarea electivă a conferinței.

Teofil Petre, președintele Conferinței Muntenia

Casa de Editură „Viață și Sănătate”

1. Anul acesta am terminat editarea celor nouă volume de *Mărturie pentru comunitate* (Testimonies). A fost extinsă distribuția literaturii direct către comunități, printr-un sistem ramburs, și au fost editate aproximativ 30 de titluri de carte.

2. Nu am reușit să stabilim o relație satisfăcătoare cu pastorii pentru promovarea în fiecare comunitate din Uniunea Română a cărților produse de Editura „Viață și Sănătate” și în special a cărților Spiritului Profetic. De asemenea, am avut o ieșire destul de timidă în afara bisericii cu cărțile noastre, prin intermediul sistemelor clasice de vânzare de carte.

3. Obiectivele noastre sunt: • să terminăm în linii mari editarea cărților Spiritului Profetic, • să implicăm în totalitate pastorii în promovarea în fiecare comunitate a literaturii noastre, în special a Spiritului Profetic, • să determinăm formarea de biblioteci în fiecare comunitate din Uniunea Română, • să participăm la manifestări specializate, expoziționale pentru promovarea în afara bisericii a producției de carte a Editurii „Viață și Sănătate”, • să sporim calitatea produselor noastre.

Valeriu Petrescu, directorul Casei de Editură „Viață și Sănătate”

Conferința Transilvania de Nord

1. Fiecare zi este istorie și are evenimentele ei remarcabile, chiar dacă nu întotdeauna vedem aceasta. Conferința noastră a marcat anul acesta câțiva pași înainte pri-

vind conștientizarea realității existente la nivelul membrilor din bisericile locale și la nivel pastoral. Pentru unii, criza materială evidentă favorizează criza spirituală, în timp ce pentru alții ajută la alungarea acesteia, în funcție de relația lor cu Dumnezeu. Un prim pas pentru anul în curs a fost posibilitatea de a începe serviciile bisericii în noua Casă de Rugăciune din Cluj, deși nu este încă inaugurată. Participarea la sesiunea Conferinței Generale de la Toronto, alături de ceilalți colegi, a fost o ocazie specială, pe care aș dori să o pot fructifica și pen-tru cei din jurul meu.

Maratonul taberelor de tineret din acest an a fost primul de acest fel pentru conferința noastră. El a presupus eforturi mari, răsplătite prin participare și prin unele obiective atinse ale acestora.

De altfel, fiecare departament al conferinței a lucrat susținut pentru atingerea obiectivelor propuse. Amintesc aici și reușita a două biserici locale din nordul țării – Repedea și Petrova (Maramureș) – de a-și finaliza lucrările de construcție a casei de rugăciune, reușind inaugurarea acestora. Luna septembrie a marcat desfășurarea unui seminar de Epistole pentru pastori, împreună cu fratele Jack Sequeira. Cu toții considerăm că seminarul a fost un câștig spiritual deosebit. Nu pot trece cu vederea faptul că, la Liceul Maranatha, am reușit să găsim un director care poate fi prezent majoritatea timpului în incinta școlii, alături de un capelan nou, ceea ce a produs o evidentă schimbare pozitivă a atmosferei din școală.

Nu am făcut decât să amintesc o parte dintre lucrurile proeminente, în spatele lor fiind multe alte inițiative, activități pe care evidențele cerești le vor menționa alături de valoarea lor justă, cu cea mai mare rigurozitate și obiectivitate.

2. Constatarea mea este că suntem doar niște oameni care nu reușesc să-și atingă întotdeauna chiar și cele mai nobile obiective, atunci când Îl uită pe Isus. Distanțele, timpul și mijloacele disponibile încă mai ridică piedici sau bariere destul de greu de trecut. Am învățat ce înseamnă a nu trata la timp o anumită problemă sau a nu fi la timp acolo unde nevoia o impune poate în modul cel mai obiectiv.

Ne întrebăm mereu care este partea noastră în unele nereușite sau rezolvări parțiale ale unor probleme de relație sau de apropiere dintre pastori – implicit conferința – și unele biserici locale sau dacă unele atitudini incorecte

ajută cuiva. Aceste aspecte au fost și se mențin pe lista noastră de rugăciune. De asemenea, constat că pastorul este doar un om, care de cele mai multe ori este ispitit mai mult decât alții și expus multor situații imprevizibile, cu consecințe nedorite. Acesta este un alt semnal de alarmă și un alt subiect de rugăciune reciprocă pentru viitor.

Asigurarea lui Isus din Matei 28,20 este o încurajare și un sprijin sigur în vederea asistenței divine privind mandatul încredințat.

3. Privind spre mileniul trei, mă cutremur când îmi dau seama că am ajuns acești ani încă aici pe pământ.

Privind spre anul care urmează, se conturează o anumită strategie: • Întărirea stabilității organizatorice a bisericii și implicarea membrilor în aceasta, precum și creșterea credincioșiei față de biserică.

• Strângerea relațiilor dintre membrii bisericii, prin rezolvarea eventualelor diferende, precum și prin conștientizarea mandatului încredințat nouă de Dumnezeu. • Implicarea efectivă a unui număr cât mai mare în lucrarea de evanghelizare, după metodele lui Isus, adaptate la condițiile și timpul în care trăim. Acest lucru nu se poate realiza fără experiența primelor două puncte menționate. • Întărirea relațiilor dintre pastori în favoarea unui spirit de echipă, capabil să înfrunte orice problemă de viitor. • Ridicarea standardului privind atmosfera din familia creștină la cel menționat

de Biblie și de Spiritul Profetic, bine știut fiind faptul că familiile puternice alcătuiesc o biserică puternică.

Ceea ce știm sigur este că experiențele din trecut ne sunt un argument privind viitorul strălucit alături de Domnul Isus. Și aceasta ne este de ajuns.

Iosif Suciu, președintele Conferinței Transilvania de Nord

Conferința Transilvania de Sud

1. În Conferința Transilvania de Sud, în acest an, au avut loc următoarele evenimente remarcabile:

- Organizarea unei noi comunități, Reghin „C”.
- Inaugurarea comunităților Miheșu de Câmpie și Păingenii (Mureș).
- Angajarea a patru noi pastori: Valentin Dănaiață, Reimond László Portik, Ilie Smarandache și Florin Tudose.
- Construcții noi: Crăciunești, Deda, Gheorgheni, Grebeniș, Gura Râului, Reghin „A” și „C”.
- Cumpărarea unor clădiri, care vor fi folosite ca și case de rugăciune în zone care până nu de mult erau fără

Continuare în pagina 15

**Comunități inaugurate în
Conferința Transilvania de
Nord, în cursul anului 2000:
Sălișteștea de Sus, Petrova,
Repedea (Maramureș).
Pastori hirotoniți: Beniamin
Anca, Daniel Demeter,
Romeo Asanache, Tiberiu
Szász, Gheorghe Urdaș.**

Răscumpărați vremea

Ellen White

Domnul Isus are o lucrare specială, pe care dorește să o facă poporul Său credincios, care păzește poruncile. El dorește să fim lucrători credincioși împreună cu Dumnezeu, în mântuirea celor păcătoși. Servii lui Isus Hristos, care cunosc adevărul și puterea harului lui Dumnezeu, au de îndeplinit o misiune amplă și importantă; și fiecare suflet este considerat responsabil pentru folosirea potrivită a talanților care i-au fost încredințați.

Suntem îndreptățiți prin credință, dar judecați după caracterul faptelor noastre. În pildă, înainte ca omul „de neam mare” să plece, el „a chemat pe robii săi și le-a încredințat averea sa. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, și altuia unul: fiecăruia după puterea lui” (Luca 19,12; Mat. 25,14,15). Nu există nici o ființă umană căreia să nu i se fi încredințat un talant, care să nu aibă de făcut o lucrare pentru Domnul. Nimeni nu trebuie să fie scuzat. Nimeni nu trebuie să rămână inactiv; ci fiecăruia i se cere să depună toate silințele; talanții încredințați lui trebuie să fie folosiți în serviciu consacrat pentru Domnul. Fiecare membru al familiei lui Dumnezeu este o ființă responsabilă și toți trebuie să doneze daruri pentru înaintarea lucrării Lui. De la cel mai umil până la cel cu privilegiile și starea cele mai înalte, în biserică și în lume, se va cere o socoteală strictă de talanții încredințați, împreună cu creșterea pe care desigur o vor aduce, dacă sunt folosiți în serviciul Domnului.

Practica este cea care ne face în stare să ne folosim capacitățile în modul cel mai profitabil. Trebuie să fie făcute investiții în așa fel, încât să se realizeze cel mai mare bine pentru cauza Sa și să se mărească venitul în tezaurul Domnului. Aceasta nu trebuie să se aplice doar la investițiile de bani, ci și la sporirea capacităților și ocaziilor noastre. Domnul i-a dat fiecăruia om lucrarea lui și așteaptă rezultate proporționale cu capacitatea fiecăruia. Toți trebuie să-și împlinească datoria în mod inteligent, așa încât suma încredințată lor să fie dublată prin modul în care ei o folosesc. Credințioșii fiecăruia om trebuie să fie pusă la probă și verificată, iar destinul lucrătorului este determinat de sporirea cu credințioșie sau de lipsa creșterii talanților lui, potrivit sumei restituite. Domnul Hristos a plătit pedeapsa, plata păcatului; El și-a vărsat sângele prețios ca să răscumpere lumea de la ruină veșnică. Dacă ținem minte totdeauna lucrul acesta, vom înțelege că nu există scuză pentru rămânerea noastră în ignoranță.

Invitația Domnului Hristos este: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați

jugul Meu asupra voastră” (Matei 11,28,29), lucrăți împreună cu Mine pentru salvarea tuturor celor care vor crede în Cel pe care Tatăl L-a trimis. Vom purta jugul împreună cu Domnul Hristos? Vom lucra împreună cu El? Ascultați ce spune El: „Jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară” (Mat. 11,30). Cei care își baricadează sufletul, care refuză invitația la masa Evangheliei, cei care își ascund talanții, lăsându-i să ruginescă, nefolosiți, nedezvoltați, nu trebuie să creadă că această acțiune îi eliberează în vreun fel de responsabilitate; pentru că Dumnezeu ne consideră răspunzători pentru binele pe care l-am fi putut face dacă am fi luat jugul împreună cu Domnul Hristos, dacă am fi ridicat poverile Sale, dacă am fi învățat mai mult blândețea și smerenia inimii de la El, în fiecare zi.

Dobânda pentru talanții îngropați continuă să crească; și, în loc să ne micșoreze răspunderea, îngroparea talantului nostru nu face decât să o sporească și să o intensifice. Să ne gândim la realitatea solemnă că ziua socotelilor este chiar în fața noastră și că noi hotărâm zilnic care va fi destinul nostru veșnic. Domnul cercetează fiecare caz în parte; El Se ocupă în mod personal de talanții pe care i-a încredințat. O, solemnă zi a socotelilor – ziua aceea care va aduce paloarea pe multe fețe – ziua aceea în care în dreptul multora se vor rosti cuvintele: „Ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit ușor” (Dan. 5,27)! Va fi teribil să fii găsit „ușor” când se vor deschide rapoartele, în acea zi mare. „Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Cel ce ședea pe El. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui și nu s-a mai găsit loc pentru ele. Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea. Marea a dat înapoi pe morții care erau în ea; Moartea și Locuința morților [mormintele celor care au perseverat în fărâdelege și păcat până când au murit] au dat înapoi pe morții care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui. Și Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Iazul de foc este moartea a doua. Oricine n-a fost găsit scris în cartea vieții a fost aruncat în iazul de foc” (Apoc. 20,11-15).

De hotărârile care se vor lua în ziua aceea depinde interesul viitor, veșnic al fiecăruia suflet. Vom avea o bucurie inexprimabilă sau o întristare și un chin de nedescris, groaza disperării. O, cât de mult va dori Dom-

prezență adventistă, cum ar fi: Band, Bălan și Covasna.

2. O mare pierdere este plecarea temporară în străinătate, pentru muncă, a slujbașilor capabili. Aceasta a condus la slăbirea comunităților.

3. Pentru primul an al mileniului trei, ne propunem creșterea spiritualității în comunități. Vom avea întâlniri periodice, pe centre, cu prezbiterii și cu ceilalți slujbași, pentru discuții privind subiecte spirituale actuale, dar și unele provocări pentru biserică, de exemplu secularismul și falsa evlavie.

Szász-Cserei Géza, secretarul Conferinței Transilvania de Sud

Școala de Sabat și Activitatea Laicilor

1. Am început activitatea în fruntea Departamentului Școala de Sabat și Activitatea Laicilor (SS/AL) în primele zile din luna mai. Cu ocazia întâlnirii cu colegii directori de la conferințe, împreună am evaluat situația SS/AL și apoi am stabilit strategia pentru următorii cinci ani, care a fost aprobată ulterior de Comitetul Uniunii.

În a doua parte a anului, au avut loc câteva evenimente remarcabile:

a. Plenara națională a Serviciului Umanitar pentru Penitenciare (SUP), la Stupini, în perioada 22-24 septembrie. La acest eveniment au participat peste 80 delegați și invitați, iar în Sabat numărul participanților a depășit 170 de persoane.

b. Pe data de 7 octombrie, comunitățile care formează uniunea noastră au participat la sărbătoarea Școlii de Sabat – Ziua instructorului Școlii de Sabat. Scopul acțiunii a fost motivarea membrilor pentru

studiu și participarea la programul SS și aprecierea eforturilor depuse de instructori.

c. Program de instruire SS/AL (13-15 septembrie) la Botoșani și Suceava, condus de fratele Daniel Belvedere, de la Diviziunea Euro-Africa, la care au participat 240, respectiv 360 de persoane.

d. Întâlniri organizatorice la cele șase filiale SUP în cursul lunilor octombrie-noiembrie.

2. Cu excepția colegului de la Conferința Muntenia, ceilalți cinci directori SS/AL de la conferințe sunt și pastori de district, deservind câte 2-4 comunități. Din această cauză, nu au putut rezerva timpul necesar motivării și instruirii. Soluția ar fi ca „inima comunității” să aibă directori cu normă întreagă.

3. Departamentul SS/AL își propune revigorarea Școlii de Sabat și a activităților laicilor la nivelul comunităților. Pentru realizarea acestui scop, pentru primul an al mileniului avem următoarele ținte:

a. Anul 2001 să fie anul Școlii de Sabat.

b. Vom acorda atenție deosebită secțiunilor pentru copii. Va avea loc instruirea pe centre a coordonatorilor și instructorilor Școlii de Sabat – secțiunile pentru copii.

c. Pregătirea materialelor, organizarea și începerea Institutului Internațional de Slujire Creștină.

d. Tipărirea studiilor biblice pentru toate categoriile de vârstă, având o calitate corespunzătoare.

e. Editarea unui Buletin misionar trimestrial, cu experiențe proaspete, în colaborare cu alte departamente.

f. Congresul Școlii de Sabat în două centre (31 august-2 septembrie și 7-9 septembrie 2001).

Szász Ernest, directorul Departamentului Școala de Sabat și Activitatea Laicilor

nul Isus să-I răsplătească pe fiecare lucrător credincios! Fiecare datorie împlinită cu credințioasă va primi binecuvântarea Lui. Atunci El rostește binecuvântarea: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău” (Mat. 25,21). Care este bucuria Domnului nostru? „Pentru bucuria care-I era pusă înainte”, El „a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu” (Evr. 12,2). „Ca unii care lucrăm împreună cu Dumnezeu, vă sfătuim să faceți așa, ca să nu fi primit în zadar harul lui Dumnezeu. Căci El zice: ‘La vremea potrivită te-am ascultat, în ziua mântuirii te-am ajutat. Iată

că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii!’” (2 Cor. 6,1.2). Adevărul, adevărul cel prețios nu trebuie să fie ascuns în inima noastră. „O cetate așezată pe un munte *nu poate* să rămână ascunsă” (Mat. 5,14).

Când ne gândim la faptul că Domnul Hristos a murit pentru cei păcătoși, pe când erau încă păcătoși, suntem făcuți în stare să înțelegem cât de dispus și chiar nerăbdător este El să ne binecuvânteze, ca să putem fi o binecuvântare pentru alții. Acesta este cuvântul pe care El ni-l trimite: „Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos! Mulțumesc Dumnezeului meu totdeauna, cu privire la voi, pentru harul lui Dumnezeu,

care v-a fost dat în Hristos Isus. Căci în El ați fost îmbogățiți în toate privințele, cu orice vorbire și cu orice cunoștință. În felul acesta, mărturia despre Hristos a fost bine întărită în mijlocul vostru; așa că nu duceți lipsă de nici un fel de dar în așteptarea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos” (1 Cor. 1,3-7).

Acest articol este extras din unul mai lung, apărut pentru prima dată în Advent Review and Sabbath Herald (în prezent Adventist Review), pe 21 aprilie 1896. Biserica Adventistă de

Ziua a Șaptea consideră că Ellen White a exercitat darul biblic al profeției, în timpul celor peste 70 de ani ai lucrării sale publice.

CELE ȘAPTE

**Buna Vestire-Comănești,
Bacău, 23 septembrie
2000**

Noua construcție va
adăposti un centru
modern de tineret pentru
întreaga zonă,
o sală pentru predarea
lecțiilor de pian
copiilor din oraș și
un cabinet medical
modern.
Pastori, Viorel Dascălu și
Emanuel Pițurlea

**Toșorog, Neamț, 30
septembrie 2000**

Ca o încununare a
acestei mari bucurii, în
Sabat după-amiază au
coborât pentru
legământ în apa
botezului cinci lăstare
tinere care și-au predat
viața Mântuitorului,
alăturându-se bisericii.
Lăudat să fie Domnul!
Pastor, Iuliu Varadi
Diriginte de tineret,
Iuliana Pop

**Bobulești, Botoșani,
14 octombrie 2000.**

Deși este o zonă
deosebit de săracă, prin
eforturile fraților, ale
comunităților din județ
și ale conferinței, s-a
ridicat o biserică
reprezentativă, cu
dorința de a fi o lumină
pentru zona albă în care
este amplasată.
Pastor, Dorel Neacșu,
și evangelist, Willy
Cotruță

Să fie vorba de Cele Șapte Biserici din
Apocalipsa, de pe vremea lui Ioan, apostolul?
Sau este ceva tot cu dublă semnificație - reală și
simbolică -, o minune a lui Dumnezeu în
bisericele din zilele noastre?

Redacția *Curierului Adventist*, prezintă la
diferite ocazii deosebite în Conferința Moldova,
ne-a cerut să scriem în legătură cu una-două
inaugurări-eveniment ale bisericii noastre. La
care să ne oprim? E dificil! La o biserică la care
au participat peste 50 de personalități din oraș.
„Buna Vestire-Comănești (Bacău)? La o biserică
impunătoare, o adevărată catedrală, la care au
fost prezenți peste 1000 de participanți - Onești
(Bacău)? La una din zonă îndepărtată, de pe
malul Prutului, unde, sub influența apei vii,
bobul a dat „întai un fir verde, apoi...” Bobulești
(Botoșani)? Una din zonă albă, cu opoziție
nemaifântălnită, unde s-a lucrat pe genunchi, cu
înțelepciune și prin credință Hudești (Botoșani)?
La Cioca-Boca? Nu e o localitate imaginară, ci
una cu istorie bogată unde își potcovea Ștefan
cel Mare caii, dar și foarte actuală - unde
Martorul Credincios încă bate la inima

Onești, Bacău, 7 octombrie 2000

„Aur pentru ceea ce trebuie să fie de aur, argint
pentru ceea ce trebuie să fie de argint” (1 Cron. 29,2).

Înima și mâinile s-au unit și au ridicat la Onești un loc
de întâlnire cu Dumnezeu.

Pentru izbândă, recunoștința nu poate fi decât a
Dumnezeului nostru bun.
Pastor, Daniel Chirileanu

BISERICI...

oamenilor: „cioca-boca”, așteptând un răspuns imediat. La aceea unde oamenii sunt prețioși și frumoși ca niște flori - Târgu Bujor (Galați) - și, cu hărnicie, în câteva luni au construit biserica? Sau la Toșorog, unde în mijlocul Munților Neamțului, oamenii sunt tot atât de stărnici la principii și hotărâți în planuri ca și stâncile care străjuiesc traseul dantelat al Cheilor Bicazului?

În ultimele Sabate, în conferința noastră au avut loc inaugurări în *cele șapte biserici* (vezi foto). Putem da nota 10 fraților și surorilor din Conferința Moldova pentru că, în Sabatul viitor, se vor adăuga încă trei inaugurări: la Rediu (Iași), la Dumbrava (Bacău) și la Slobozia (Iași), aceasta ca o exprimare a bucuriei în bunul nostru Mântuitor și Dumnezeu Tată, de Sabatul Recunoștinței, 11 noiembrie 2000; și apoi, încă două inaugurări, la Suceava-Burdujeni și Boatca (Iași), și așa mai departe... „Binecuvântat să fii Tu din veac în veac, Doamne, Dumnezeul... Nostru” (1 Cron. 29,10).

Vasile Ciobanu,
trezorerul Conferinței Moldova

Hudești, Botoșani, 4 noiembrie 2000

Și acum, ușile corabiei de salvare sunt încă deschise. Privesc cu bucurie cum truditonii Evangheliei salvează suflete prețioase din valurile muginde ale lumii păcatului, căci în curând, foarte curând, „casa de sus” își va deschide porțile pentru cei cu dorul deplin după „acasă”.

Cioca-Boca, Iași, 21 octombrie 2000

Serviciul divin a făcut ca prezența unor personalități să nu fie doar o surpriză, ci și un moment de maximă părtășie cerească.
Pastor, Adrian Golea

Târgu Bujor, Galați, 28 octombrie 2000

Simplitatea și frumusețea programului, prezența unui număr mare de frați, precum și a oficialităților locale i-a determinat pe localnici să exclare cu respect: „Astăzi, la adventiști, este o mare sărbătoare!”
Pastor, Ionatan Stan

Al doilea Adam

Virginia Smith

Clip-clop-clip-clop se auzeau copitele măgărușului, în timp ce el urca în-c-e-t ultimul deal.
„Maria călărea pe măgăruș,

Iar Iosif mergea alături de el.

Maria și Iosif erau așa de obosiți!

Și măgărușul era obosit.

Călătoriseră pe un drum foarte lung.

De pe deal – ce superbă priveliște! – se vedeau luminile Betleemului!”

Această istorisire este cunoscută și îndrăgită de cei mai mici copii, și adulții cei mai înțelepți meditează la ea. Cum poate o narațiune simplă să întrețină interesul unui spectru de minți atât de larg? Contextul și semnificația ei sunt bogate, adânci – ele cuprind istoria omenirii și trec dincolo de ea. Această istorisire simplă constituie o parte fundamentală a Evangheliei făcute vizibile.

„Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos.” „De aceea este scris: 'Omul dintâi Adam a fost făcut un suflet viu'. Al doilea Adam a fost făcut un duh dătător de viață... Omul dintâi este din pământ, pământesc; Omul al doilea este din cer. Cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; cum este Cel ceresc, așa sunt și cei cerești. Și după cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc” (1 Cor. 15,22.45-49).

Sunt sigură că fiecare dintre noi dorește cu ardoare ca această făgăduință să devină realitate în viața noastră, ca să purtăm chipul Celui ceresc. Domnul să ne călăuzească gândurile în timp ce medităm la al doilea Adam, privindu-L în contextul marii lupte.

La ce a renunțat Domnul Isus ca să vină pe pământ și cu ce S-a confruntat când a venit aici

De la centrul puterii asupra nemărginitului univers – de la maiestatea tronului lui Dumnezeu, de la închinarea îngerilor sfinți și a tuturor lumilor necăzute în păcat, de la bucuria și farmecul existente pretutindeni pe meleagurile desăvârșite ale luminii – a venit Cel Mai Presus de Toate, Creatorul universului.

El a venit la singura pată de dezacord din întinderile nelimitate ale spațiului. Hristos a venit la această singură frunză căzută,² printre copacii veșnic înfrunziți – lumi nenumărate, neatinsse de moarte. Ce măreție infinită! Ce umilință infinită!

De ce a acceptat El responsabilitatea să Se nască aici ca prunc

Acest sacrificiu a avut loc pentru că cel mai frumos înger L-a acuzat pe Dumnezeu că este nedrept și arbitrar, un tiran care pretinde ceea ce nu se poate da și nu trebuie să se ceară. Campania lui dusă în șoaptă a convins o treime din îngeri și a trebuit să fie dați afară din cer. Universul desăvârșit trebuia să compare acum dovezile prezentate cu acuzațiile grave aduse de Satana împotriva lui Dumnezeu. Un nor de suspiciune și neîncredere amenința pacea și siguranța tuturor ținuturilor supuse guvernării lui Dumnezeu. Atunci, prin univers, s-a răspândit ca un fulger vestea că Adam și Eva, ființele nou-create de pe planeta Pământ, au trecut de partea răsculătorului.³ Era posibil ca Lucifer să aibă dreptate în acuzațiile sale împotriva lui Dumnezeu?

Dumnezeirea era pregătită să se apere. Din veșnicie, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt aveau pregătit un plan uimitor, ca să răspundă acuzațiilor aduse împotriva Lor și să-i salveze pe păcătoși. Fiul Celui Atotputernic urma să vină personal pe această palmă de pământ contaminat și să ia asupra Sa natura umană, ca prunc – cea mai slabă, cea mai vulnerabilă ființă umană.

Acest Prunc a venit ca al doilea Adam, să învingă acolo unde primul Adam a fost învins; să refacă armonia acolo unde primul Adam a creat disonanță. Dar ce contrast! Al doilea Adam S-a născut într-o lume foarte diferită. Omenirea purta degradarea acumulată în veacuri de fărâdelege.⁴ Al doilea Adam a crescut într-un sat neînsemnat și cu o proastă reputație. Însoțitorii Săi erau frații și surorile Lui vitrege, care se delectau să-I facă viața grea. De la mama Sa, El a moștenit deficiențele și slăbiciunile naturii umane,⁵ dar nu înclinația spre păcat.⁶ Deși împărțase prejudecățile și înțelegerile greșite din timpul său, în societate și în istorie, Maria L-a învățat să iubească natura și Cuvântul lui Dumnezeu, lucru care L-a pregătit bine pentru nevoile vieții într-o lume păcătoasă. Iosif L-a învățat o meserie simplă, care L-a adus permanent în contact cu oameni păcătoși. Nu, El nu a trăit într-un turn izolat, nu a avut un sir de încăperi particulare într-o stație centrală de televiziune și serviciu la cameră, unde să rămână nemânjit de miasma înconjurătoare a păcatului.

Ce are de-a face venirea Lui cu tine și cu mine

Ce schimbare aduce venirea Domnului Isus, ca al doilea Adam? Armonia universului era în pericol. Caracterul lui Dumnezeu era în cumpănă. Viitorul tău și al meu erau în joc, chiar cu mii de ani înainte să ne naștem.

Satana făcuse toate eforturile să rupă orice legătură dintre cer și pământ. „Intenția lui era să facă să înceteze răbdarea lui Dumnezeu și să stingă iubirea lui Dumnezeu față de om, așa încât El să abandoneze lumea, lăsând-o sub jurisdicția satanică.”⁷⁷ După aproape toate aparențele, el avusese succes. „Păcatul devenise o știință... Răzvrătirea își înfip-sese rădăcinile adânc în inimă, iar vrăjmășia omului era foarte puternică împotriva cerului...”

Cu mare interes, lumile necăzute așteptau să vadă cum Iehova Se ridică și îi nimicește pe locuitorii pământului. *Iar dacă Dumnezeu ar fi făcut lucrul acesta*, Satana ar fi fost gata să-și pună în aplicare planul de a-și asigura supunerea ființelor cerești. El declarase că principiile de guvernare ale lui Dumnezeu făceau imposibilă iertarea. Dacă lumea ar fi fost distrusă, el ar fi pretins că acuzațiile lui s-au dovedit adevărate. El era gata să arunce blamul asupra lui Dumnezeu și să răspândească spiritul său de rebeliune în lumile de sus...

Satana jubila pentru că reușise să strice chipul lui Dumnezeu în om.⁷⁸

La scară cosmică, Dumnezeu a dat o ripostă strălucită planurilor lui Satana. „Legea călcată a lui Dumnezeu cerea viața păcătoșilor. În tot universul nu era decât Unul singur care putea satisface, în folosul omenirii, cerințele ei.”⁷⁹ Și acel Unul singur a fost dispus să dea piept cu dușmanii Săi pe terenul lor. În loc să-i nimicească pe locuitorii nelegiuiți ai planetei răzvrătite, Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său.

Dumnezeu a văzut nevoia, nenorocirea și neajutorarea noastră fără El și oferă o soluție tuturor celor care vor să o accepte. Dar, așa cum

iubirea Lui nu a îngăduit o distrugere imediată a acestei lumi păcătoase, fără eforturi eroice de a o răscumpara, tot astfel iubirea Lui nu permite folosirea forței în procesul răscumparării. Fiecărui om îi este dată libertatea să aleagă partea pe care vrea să o creadă și să o susțină.

Întruparea plină de sacrificiu de sine a Domnului Isus, ca al doilea Adam, a însemnat cu mult mai mult decât o împlinire legală a legii. Rezultatele ei sunt eterne și cuprind fiecare aspect al vieții noastre. Pavel a exprimat bine și concis lucrul acesta în Coloseni 1,21-23.

Cum intervine și crește Isus în viața noastră, făcându-ne iarăși după chipul Său

Pe măsură ce înaintăm în credință, bucurându-ne în speranța pe care El ne-a dat-o, Dumnezeu Fiul continuă să intervină în viața noastră. El reface în noi chipul Său, care a fost pierdut prin păcat.

De mai multe ori în ziua aceea, ea mi-a întâlnit privirea și mi-a împărtășit același zâmbet.

Enoh este un exemplu remarcabil. El a trăit într-un timp în care nelegiuirea avea la dispoziție aproape o mie de ani ca să se dezvolte în viața unui om. Deși degradarea era așa de mare în jurul Său,¹⁰ raportul inspirat spune că Enoh a umblat cu Dumnezeu. „El și-a obișnuit mintea și inima să simtă în permanență că este în prezența lui Dumnezeu, iar când se afla în încurcătură, rugăciunile lui se îndreptau către Dumnezeu, ca să-l susțină.”¹¹

Acum câțiva ani, Jessica, nepoata mea, era foarte neastâmpărată. În cele din urmă, mama ei i-a spus: „Te rog, fii cuminte”. Răspunsul ei copilăresc a dat pe față esența păcătoșeniei, a stării noastre neajurate în împărăția lui Satana:

„Dar eu vreau să fiu real!” a spus ea, manifestând dependența obișnuită a omului nerenăscut față de sentimentele de moment.

Au mai trecut câțiva ani și Jessica avea acum 5 ani. Într-o dimineață, eram amândouă în camera cu biblioteca și citeam istorisirea biblică despre nașterea Domnului Isus. S-a ivit un moment potrivit.

„Jessica”, am întrebat-o eu, „te-ai hotărât să-L primești pe Domnul Isus, ca să fie cel mai bun prieten al tău?”

„Nu.”

„Ai vrea să te hotărăști?”

„Ce înseamnă să mă hotărăsc?” a întrebat ea.

„Înseamnă că Îl iubești pe Domnul Isus. Că vrei ca El să fie cel mai bun prieten al tău și să te mântuiască din păcat.”

„Da, aș vrea.”

„Bine, atunci să ne rugăm și să-I spunem hotărârea ta.” Am rostit o rugăciune simplă, scurtă, pe care ea a repetat-o după mine. Apoi am întrebat-o: „Jessica, tu știi ce se întâmplă acum?”

„Nu. Ce se întâmplă?”

„Îngerii sar și strigă de bucurie, pentru că sunt așa de fericiți de hotărârea pe care ai luat-o! Ei scot cartea cea mare a vieții și unul dintre ei scrie numele tău, Jessica Carlyn Dill, în această carte deosebită.” Fața lui Jessica radia de fericire. De mai multe ori în ziua aceea, ea mi-a întâlnit privirea și mi-a împărtășit același zâmbet.

A doua zi, Jessica a dorit să ținem altarul de dimineață devreme, în camera cu biblioteca. A invitat și o prietenă, pe surioara ei, Juliana. Jessica a vrut să citim iarăși aceeași istorisire despre nașterea Domnului Isus. Când am terminat de citit, mi-a spus: „Acum întreabă-o pe Juliana.”

„Ce să o întreb?” am fost eu puțin nedumerită.

„Știi tu. Întreabă-o dacă s-a hotărât pentru Domnul Isus”, a răspuns prompt Jessica.

„Dar, Jessica, eu cred că ea este prea mică să ia o hotărâre.”

„A, nu, trebuie să se hotărască acum”, a perseverat Jessica.

„Juliana, vrei ca Domnul Isus să fie cel mai bun prieten al tău?”

„Spune da”, a instruit-o sora ei mai mare.

„Da”, a gângurit Juliana.

„Acum trebuie să spunem rugăciunea”, a continuat Jessica.

„Roagă-te tu, și Juliana să repete după tine”, am sugerat eu.

Zis și făcut. Într-o jumătate de minut, Isus a fost informat că mai are pe cineva drept cea mai bună prietenă.

„Ei, Juliana”, a spus Jessica pe cel mai didacticist ton, „știi ce se întâmplă în cer chiar acum?”

„Nu; ce se întâmplă?” a întrebat Juliana, cu ochii mari, albaștri.

Jessica abia aștepta să-i spună.

„Îngerii sar sus și jos și strigă de bucurie, pentru că sunt așa de fericiți că ești prietenă cu Domnul Isus.

Și apoi, când mai obosesc puțin de cât au sărit, unul dintre ei va scoate o carte mare, deosebită.” Jessica a privit spre etajeră, dorind să ilustreze ce spune, și a scos cea mai mare și mai frumoasă carte pe care a văzut-o. „Se numește cartea vieții”, a continuat ea. „Îngerii vor scrie în ea numele tău, lângă al meu.

Atunci va fi sigur că noi și Domnul Isus suntem cei mai buni prieteni.”

În momentul acela, fetele și-au concentrat atenția să exerseze săriturile și strigătele care li se cer îngerilor. Dar experiența lor ne arată în microcosmos ce dorește Domnul Isus să înțelegem la scară cosmică.

De îndată ce noi am ales, cât de logic, cât de inevitabil este să facem tot ce putem, ca să-i ajutăm și pe alții să vadă că este înțelept să treacă de partea învingătorului, să profite de tot ce oferă Dumnezeu! Astfel împlinim mandatul Evangheliei, împărtășind cu alții entuziasmul și avantajele de care ne bucurăm, pentru că Domnul Isus S-a născut în Betleem și a luat pentru totdeauna natura noastră omenească. Această experiență ne răsplătește. Ea trebuie să continue mereu și mereu în viața

noastră, devenind tot mai profundă și mai cuprinzătoare.

„Ori de câte ori cresc în har, copiii lui Dumnezeu vor primi continuu o înțelegere mai clară a Cuvântului Său. Ei vor discerne o nouă lumină și frumusețe în adevărurile ei sfinte. Acest lucru a fost adevărat în istoria bisericii, în toate veacurile, și va continua să fie astfel până la sfârșit.”¹²

Alegerea mântuirii

Atât Adam, cât și Isus au luat hotărârea supremă într-o grădină. Unul s-a hotărât să nu se încreadă în Cuvântul lui Dumnezeu. Prin alegerea sa de a nu asculta, Adam

a deschis calea pentru nenorocirea care a înghițit întreaga planetă și a pus în primejdie universul. Al doilea Adam a ales să Se încreadă în planul lui Dumnezeu, indiferent de consecințele pe care aceasta urma să le aibă asupra Sa. Prin ascultare, Domnul Isus a deschis porțile mântuirii și a luat măsuri ca aceia care acceptă sacrificiul Său, care continuă să aibă credință și speranță, să fie readuși în starea din care a căzut Adam în Eden.

Domnul Isus trecea printr-o luptă teribilă în grădina Ghetse-

mani, înconjurat de măslini noduroși. El S-a rugat de două ori: „Tată, dacă este cu putință, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși, nu cum voiesc Eu, ci cum vrei Tu” (Mat. 26,39). Pe măsură ce orele treceau, Isus a suferit o agonie supraomenească, pentru că păcatele întregii lumi au fost puse asupra Lui.

Și, pentru a treia oară, „a început să Se roage și mai fierbinte; și sudoarea I se făcuse ca niște picături mari de sânge, care cădeau pe pământ” (Luca 22,44). Un înger din cer I s-a arătat și L-a întărit. „Lupta s-a terminat; Isus consimte să-Și onoreze Tatăl, îndeplinindu-I voința și purtându-I blestemul drept consecință a neascultării oamenilor.”¹³

Adam a căzut atât de ușor, în timp ce Isus, al doilea Adam, a suferit o agonie care depășește puterea noastră de înțelegere. Și totuși, în cer, Adam va fi reprimat în Eden, grădina îndrăgită de el.¹⁴ Se apropie o zi nouă. Când probele, încercările din lumea aceasta se vor termina, cine poate spune ce va avea loc în Eden? Un lucru este sigur: Jessica și noi toți ceilalți copii ne vom putea bucura o veșnicie împreună cu Domnul Isus de rezultatele sacrificiului Său infinit pentru noi.

1 Etta B. Degering, „Baby Jesus”, *My Bible Friends*, cartea 1

2 Ellen White, *In Heavenly Places*, pag. 40

3 —, *Hristos, Biruitorul*, pag. 18

4 —, *Hristos, Lumina lumii*, ed.

1999, pag. 22

5 *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, Ellen G. White Comments, vol. 5, pag. 1131

6 *Ibid.*, pag. 1128

7 White, *Hristos, Lumina lumii*, pag. 23

8 *Ibid.*, pag. 24, 25

9 —, *Hristos, Biruitorul*, pag. 28

10 *Ibid.*, pag. 40

11 *Ibid.*, pag. 41

12 —, *Counsels to Writers and Editors*, pag. 38, 39

13 —, *Hristos, Biruitorul*, pag. 22

14 —, *Tragedia veacurilor*, ed.

1997, pag. 665, 666

Virginia Smith conduce departamentul activităților pentru copii la Conferința Generală. Acest articol este un rezumat al mesajului devoțional prezentat marți, 4 iulie 2000, la sesiunea Conferinței Generale. *Adventist Review*, 5 iulie 2000

Misionar în Madagascar

100 de ani de la nașterea pastorului Constantin Tolici (1900-1984), primul misionar adventist din România, plecat în afara granițelor țării.

Aron Moldovan

In 10 octombrie 2000, s-au împlinit o sută de ani de la nașterea primului misionar adventist din România, plecat în afara granițelor țării, Constantin Tolici. Născut la Iașalnița, Dolj, îi descoperă pe adventiști în 1923 și este botezat în decembrie, același an, în biserica Labirint, de către pastorul Petre P. Paulini.

Constantin Tolici face parte din prima promoție de absolvenți ai Școlii Misionare din Focșani, anul 1924. Este angajat în același an ca lucrător biblic în Conferința Banat-Crișana, se căsătorește cu Iuliana Mucușan în 1925, este hirotonit ca pastor în 1929 și trimis la studii în Franța, la Seminarul de la Collonges, până în 1930, în scopul pregătirii sale pentru misiunea externă.

În baza hotărârii Uniunii Române din iulie 1929, la data de 6 iunie 1930, Constantin Tolici se îmbarcă în portul Marsilia, împreună cu soția și fiica sa Camelia, pentru Madagascar. Ajunși la Majunga („orașul în-

florit”), își continuă drumul la Tamatave, unde sunt întâmpinați cu căldură de alți misionari europeni și de localnici.

După zece ani de misionarism în Madagascar, datorită deselor crize de paludism (malaria) ale soției sale, este nevoit să se repatrieze, activând în continuare în diferite slujbe în România: pastor în București (1941-1946), consilier la Conferința Muntenia (1946-1950), mutat la Craiova până în 1957, revenit ca pastor în

Conferința Muntenia, unde se pensionează în 1962, după 37 de ani de slujire. Își încheie alergarea la 5 februarie 1984, în comuna Izvoarele, Prahova.

Pe jerba de flori, depusă pe mormântul primului misionar român între străini de către doi reprezentanți ai adventiștilor malgași, prezenți la înmormântare, stăteau scrise cuvintele: „Vom fi și noi stele în coroana ta”.

Mai târziu, au plecat și alți misionari români în țări neevangelizate. Unul dintre ei a fost fratele Ilie Curmătoreanu, care a lucrat în Camerun. Dar impresia

cea mai puternică asupra adventiștilor români a făcut-o prima experiență de acest gen: misiunea fratelui Tolici în Madagascar. Insula Madagascar a devenit un nume geografic foarte bine cunoscut printre adventiștii din România, atât înainte, cât și după cel de-al doilea război mondial. Chiar și copiii vorbeau despre aceasta și mulți dintre ei știau o cântare pe care misionarul Tolici le-a adus-o din Madagascar.

Dumnezeu dorește și astăzi ca iubirea de oameni, spiritul de sacrificiu și zelul pentru mântuirea oamenilor să renască în multe inimi care să se consacre pentru a conduce pe mulți la Cel care a „venit să caute și să mântuiască ce era pierdut” (Luca 19,10).

Acest articol este o prescurtare a schiței biografice apărute în cartea Adu-ți aminte, publicație anuală a românilor din Germania, în 1991. Aron Moldovan este redactor-șef al revistei Curierele Adventist.

Manjakoray – clasa de botez

O altă rugăciune

Un mod pozitiv de a ne raporta la Babilon? Da.

Zdravko Stefanovic

Timp de secole, poporul lui Dumnezeu din perioada Vechiului Testament participase la sărbătorile sale religioase, pline de bucurie. Cel puțin o dată în fiecare an, toți membrii familiilor mergeau la Ierusalim – cetatea în care se concentra bucuria lor – și la templu, unde locuia Numele Dumnezeului întregului pământ. Ei mergeau să se prezinte în fața lui Dumnezeu, să ofere darurile lor și să-L laude.

Pe măsură ce se apropiau de dealurile Iudeii, fiecare membru al familiei privea atent spre Ierusalim, ca să nu piardă prima ocazie de a vedea zidul cetății eterne. Îndată ce îl vedeau, se opreau pentru o clipă în jubilar și începeau să cânte cuvintele unui psalm cunoscut:

„Mă bucur când mi se zice: 'Haidem la Casa Domnului!' Picioarele mi se opresc în porțile tale, Ierusalime!” (Ps. 122,1.2)

În continuare, psalmul descrie importanța închinării naționale în Ierusalim și culminează cu o rugăciune pentru pacea cetății:

„Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului! Cei ce te iubesc să se bucure de odihnă. Pacea să fie între zidurile tale și liniștea în casele tale domnești!” (vers. 6,7)

Numai Dumnezeu putea să binecuvânteze Ierusalimul cu pace.

Din nefericire, din când în când, războaiele și alte calamități au întrerupt aceste sărbători pline de bucurie. Și cea mai mare tragedie de felul acesta a avut loc atunci când armata babiloniană a venit la Ierusalim, a cucerit cetatea și a dus în exil elita locuitorilor. Templul a fost golit de vasele sale sfinte și prezența lui

Dumnezeu nu a mai putut fi simțită în acea clădire. Atunci, bucuria poporului lui Dumnezeu s-a transformat în întristare. Cartea Plângerilor spune:

„Dumurile Sionului sunt triste, căci nimeni nu se mai duce la sărbători,

Toate porțile lui sunt pustii, preoții lui oftează; Fecioarele lui sunt mâhnite și el însuși este plin de amărăciune” (Plâng. 1,4).

Exilații au purtat în inimă întristarea acestei mari tragedii pe tot drumul până în Babilon. În această cetate

păgână, nu mai puteau simți bucuria Sionului. Ce aveau să facă? Cei mai mulți au folosit o mare parte din timp fără să facă nimic, ci doar au stat jos și au plâns. Plângerea lor comună, exprimată la persoana întâi, este cuprinsă în Psalmul 137:

„Pe malurile râurilor Babilonului, ședeam jos și plângeam, când ne aduceam aminte de Sion.

În sălciiile din ținutul acela ne atârnam arfele.

Căci acolo, biruitorii noștri ne cereau cântări,

Și asupritorii noștri ne cereau bucurie, zicând:

‘Cântați-ne câteva din cântările Sionului!’

Cum să cântăm noi cântările Domnului pe un pământ străin?” (Ps. 137,1-4)

Dar psalmul nu se oprește aici. Lamentația atinge punctul culminant într-o rugăciune pentru răzbunare:

„Ah! Fiica Babilonului, sortită pustiirii, ferece de cine-ți va întoarce la fel răul pe care ni l-ai făcut!” (vers. 8)

A existat un alt grup de exilați iudei, care s-au hotărât să nu stea cu mâinile încrucișate și să plângă, ci mai degrabă să se angajeze într-o activitate susținută. Unii care au pretins că sunt profeți au condus acest grup mai

puțin numeros. (Este interesant să observăm că, ori de câte ori vine o tragedie, apar imediat pretenși profeti – ca ciupercile după ploaie.) Aceștia erau profeti falși. Ei le vesteau captivilor căderea iminentă a Babilonului. Ba chiar au încurajat poporul să se angajeze în acțiuni politice. Unii istorici consideră că este posibil ca anumiți iudei să fi îndeplinit un rol într-o lovitură de stat împotriva împăratului Babilonului.

O solie diferită

Dar Dumnezeu niciodată nu-Și lasă poporul în confuzie. Un al treilea grup, cel mai mic din rândul captivilor, s-a întors în disperarea sa către Dumnezeu și I-a cerut sfat ca să știe ce să facă și cum să trăiască în Babilon.

Răspunsul a venit prin profeția lui Ieremia. Ieremia nu aprobase nici atitudinea celor care stăteau jos și plângeau, nici activitățile celor care spuneau că Babilonul era pe punctul de a se prăbuși. În schimb, el a adus următoarea solie din partea Domnului:

„Zidiți case și locuiți-le; sădiți grădini și mâncați din roadele lor!

Luați-vă neveste și faceți fii și fiice; însurați-vă fiii și măritați-vă fetele, să facă fii și fiice, ca să vă înmulțiți acolo unde sunteți și să nu vă împuținați” (Ier. 29,5,6).

Solia aceasta era neobișnuită, pentru că ținutul Babilonului nu era un loc în care poporul lui Dumnezeu să se stabilească. În continuarea scrisorii sale, Ieremia a rostit unele dintre cele mai șocante cuvinte profetice din Biblie:

„Urmăriți binele cetății în care v-am dus în robie și rugați-vă Domnului pentru ea, pentru că fericirea voastră atârnă de fericirea ei!” (vers. 7)

Un paradox

Solia lui Dumnezeu prin Ieremia era clară: *Învățați o altă rugăciune! Rugați-vă pentru cetatea celor care v-au luat captivi. Rugați-vă pentru pacea Babilonului! Rugați-vă pentru*

binele lui, pentru că voi locuiți în el.

Ce paradox! Să le spui acum să se roage pentru pacea cetății vrăjmașilor lor – unor oameni care erau obișnuiți să se roage doar pentru pacea Ierusalimului. Cuvintele lui Ieremia erau exact opuse față de profețiile proorocilor falși. Nu este de mirare că el a fost imediat acuzat de trădare.

Dar Ieremia nu a fost niciodată un trădător. Mai târziu, el a profetizat despre întoarcerea din exil (Ier. 30), iar cea mai lungă profeție a sa, pe care o avem scrisă, se ocupă de căderea spectaculoasă a Babilonului (Ier. 50; 51). El spunea că Babilonul avea să se prăbușească, dar nu așa cum preziceau profeții falși. El urma să cadă în modul și la data stabilite de Dumnezeu. Atunci rămășița credincioasă a lui Dumnezeu va fi răscumpărată. Atunci copiii Săi se vor întoarce acasă.

Dar, până atunci, ce trebuia să facă rămășița în Babilon? Un membru al rămășiței credincioase a fost tânărul profet Daniel. Din copilărie, el a cunoscut bine profețiile lui Ieremia și, împreună cu cei trei prieteni ai săi, cu siguranță că a citit scrisoarea trimisă iudeilor exilați. Pentru Daniel, Babilonul era un câmp de misiune, un loc în care să dea mărturie. Printre primele persoane pentru care el a început să lucreze a fost însuși Nebucadnețar, împăratul aflat pe tron.

Mărturia lui Daniel în Babilon a fost un succes extraordinar și, în cele din urmă, împăratul Nebucadnețar, cel care i-a dus pe israeliți în robie, a capitulat în fața Dumnezeului captivilor săi. Marele succes al lui Daniel s-a datorat în mare parte profeției lui Ieremia despre Babilon, inclusiv scrisorii pe care el a trimis-o exilaților iudei. Era o solie a neînfricării, nu a spaimei.

Care este învățătura pentru noi?

Ne putem întreba acum dacă poporul rămășiței lui Dumnezeu de astăzi are nevoie să învețe această nouă rugăciune. Babilonul din zilele

noastre este lumea în care trăim, o lume care, de foarte multe ori, este ostilă principiilor noastre și stilului nostru de viață. Cât de adesea ne simțim captivi și tânjim după Sion – după Sionul ceresc! Există printre noi unii care aleg să stea jos și să plângă, ori de câte ori își aduc aminte de Sion. Alții folosesc mult timp făcând speculații despre cât timp va mai fi până la căderea Babilonului și despre posibilitatea ca ei să ajute în vreun fel la prăbușirea lui. Dar cei care ascultă atent solia profeților lui Dumnezeu vor învăța să se roage pentru pacea Babilonului. Ei sunt destul de curajoși să dea mărturie în favoarea lui Dumnezeu în mijlocul Babilonului. Pentru ei, timpul de așteptare nu este un timp pe care să-l irosească.

Rămășița știe că prăbușirea Babilonului va veni în cele din urmă. Ea nu se îndoiește de aceasta. Se va întâmpla exact la timpul stabilit de Dumnezeu. Și totuși, mai înainte ca ea să aibă loc, Dumnezeu are o lucrare pe care poporul Său trebuie să o facă. În staulul Babilonului mai există multe oi care trebuie să audă glasul Păstorului, care au nevoie să vină la El și să facă parte din rămășița credincioasă.

Această lucrare de mărturisire va fi făcută de cei „înțelepți”. Ei vor conduce pe mulți la neprihănire. Și, la fel ca Ieremia și Daniel, „vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci” (Dan. 12,3).

Ați vrea să faceți parte dintre cei înțelepți? Atunci învățați să înălțați această rugăciune nouă, o rugăciune pentru pacea Babilonului. Atunci veți fi asemenea Domnului Hristos, care ne-a învățat: „Jubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc” (Matei 5,44).

Când a scris articolul acesta, Zdravko Stefanovic preda la Universitatea Andrews, la Berrien Springs, Michigan.

Expo Sănătate la Piatra Neamț

Gily Ionescu

Expo Sănătate a fost o reușită la Piatra Neamț”, afirma, în seara din 22 octombrie 2000, cu ocazia închiderii acestei manifestări, dna dr. Carmen Dumitreasa, șefa Serviciului de promovare a sănătății și de educație pentru sănătate, din cadrul Direcției de Sănătate Publică Neamț.

Ediția de la Piatra Neamț a expoziției a fost organizată de Asociația Sănătate și Temperanță în colaborare cu CARD, Direcția de Sănătate Publică și Consiliul Județean Neamț. Impactul deosebit și succesul ei nu ar fi fost însă posibile fără sprijinul pe care bisericele adventiste din Piatra Neamț și din împrejurimi l-au oferit de la bun început.

De ce Piatra Neamț și nu alt oraș?

Pentru că pastorul Gabriel Dincă și comitetul bisericii de acolo au conceput, pentru următorul an, un program evanghelic în care au inclus cu generozitate seminarii și acțiuni de educație sanitară. „Eu cred în valoarea lucrării misionare medicale și sunt convins că ea este o necesitate astăzi”, mi-a mărturisit fratele Dincă, în timp ce plănuiam organizarea expoziției.

Acest crez al pastorului a devenit un crez al comitetului și apoi al bisericii întregi, atunci când programul evanghelic a fost prezentat și aprobat în plenul comunității. De aici încolo, totul s-a desfășurat firesc: obținerea sălii Prefecturii (gratuit!), colaborarea cu Direcția de Sănătate Publică, tipărirea afişelor și împărțirea fluturașilor și invitațiilor, formarea echipelor pentru standuri și clasele de gătit, stabilirea seminariilor din fiecare seară, conferința de presă și, în cele din urmă, deschiderea expoziției pe data de 16 octombrie.

Cred că toți cei care deja munciseră atât de mult pentru ca totul să fie bine trăiau în preajma deschiderii una și aceeași emoție: oare vor veni oamenii? Oare a meritat efortul? Unii își exprimau teama că meciul de fotbal care se desfășura chiar la ora când expoziția se deschidea va face ca participarea să fie slabă. Temerile au fost însă pur și simplu spulberate de sutele de invitați care au venit încă din prima zi. Se pare că preocuparea pentru propria sănătate este o prioritate pentru pietreni. Imediat s-au format cozi la principalele puncte de atracție – măsurarea

tensiunii arteriale, a colesterolului și glicemiei (aceste teste au fost oferite gratuit, cu sprijinul substanțial al Direcției de Sănătate Publică Neamț), determinarea procentului de grăsime din corp și calcularea vârstei inimii, analizele de meniu etc. Cărțile de sănătate au fost un alt punct major de atracție. M-a amuzat un scurt dialog dintre doi invitați. Primul spunea: „La început, am crezut că o să fie o campanie electorală mascată...” La care celălalt i-a răspuns: „Lasă, domnule, să mai fie și altceva în afară de reclame pentru țigări și afişe electorale!”

Primul seminar – „Secretele longevității” – a atras peste 300 de participanți. Sala mare a fost la fel de plină în fiecare seară la seminariile care au urmat.

Nu pot să nu amintesc succesul deosebit al claselor de gătit. Am fost impresionat de dăruirea surorilor și

adeseori și a soților lor, care au pus în fiecare rețetă multă muncă, dragoste, creativitate și rugăciune. Și cu asemenea ingrediente nici nu se putea să nu iasă bine!

Au existat și momente dificile. La început, se părea că nu vom avea deloc teste pentru colesterol. În final, cu eforturi deose-

bite, s-au obținut suficiente teste pentru primele șase zile ale expoziției. Dr. Lorant Szentagotai, care urma să prezinte două seminarii, a trebuit să se întoarcă din drum, după ce i s-a stricat mașina și unul dintre bătrânii azilului pe care îl conduce a decedat...

În final, aș dori să mai amintesc două lucruri care m-au impresionat foarte mult la Piatra Neamț cu ocazia expoziției. Primul a fost mobilizarea „ca un singur om” a bisericii. S-a lucrat susținut și foarte organizat. Mi-ar fi plăcut să dau nume, dar ar fi însemnat ca tot articolul să se rezume la enumerarea celor ce s-au implicat.

În al doilea rând, mi s-a confirmat impresia – tot mai puternică în ultimul timp – că societatea românească a suferit deja o transformare de fond, care îi face pe oameni tot mai puțin sensibili la evanghelizări publice, dar tot mai interesați de vindecare și de viețuire sănătoasă. Un lucru de altfel de așteptat pentru vremea sfârșitului. De aceea, cel mai bun apel pe care îl pot face în final este: *faceți o prioritate din lucrarea misionară medicală!*

Dr. Gily Ionescu este directorul

Departamentului Sănătate și Temperanță al Uniunii.

Valorează totul

Bonnie Walker

Matthew dorea o bicicletă. Una mare. Una roșie sau albastră. Orice fel de bicicletă. Dar mama și tatăl lui au spus că va trebui ca el să muncească pentru ca să cumpere o bicicletă. Asta era.

Matthew avea o bicicletă mică și veche pentru începători, dar el avea acum aproape opt ani și dorea o bicicletă adevărată.

Matthew a încercat să-i convingă pe părinții lui să îi cumpere o bicicletă. Era dispus să facă orice. Era dispus să-și aranjeze patul în fiecare dimineață și să ducă gunoiul afară.

Dar tatăl l-a privit în față și i-a spus: „Nici o bicicletă, până când vei câștiga banii. Atunci vei putea să-ți cumperi bicicleta”.

„Dar, tată, toți părinții celorlalți copii le cumpără bicicletă copiilor lor”, s-a plâns Matthew.

„Da, dar noi credem că tu va trebui mai întâi să câștigi banii și apoi să o cumperi chiar tu. Dacă ești harnic și lucrezi ca să îi câștigi, vei fi dispus să ai grijă de ea”, a spus tatăl.

Într-o zi, Matthew se juca împreună cu un prieten, când amândoi l-au observat pe dl Joe Fritz că intră cu o bicicletă în curte. Prietenul lui Matthew i-a spus că dl Fritz repară biciclete ca să le vândă. „Hai să mergem până la el”, a sugerat el. „Putem cel puțin să vedem.”

„O bicicletă?” a întrebat dl Joe. „Sigur, am o mulțime.”

„Aveți una potrivită pentru mine?” a întrebat Matthew.

„Da”, a răspuns dl Joe și i-a condus în atelier. Matthew era încântat. A văzut o bicicletă albastră, dar era prea mare. Apoi a văzut alta albă, dar era prea mică.

În cele din urmă, Matthew a zărit o bicicletă prăfuită, care era tocmai potrivită pentru el. L-a întrebat pe dl Joe cât costă. Dl Joe i-a spus că prețul este doar 80 de dolari.

Matthew a așteptat până când tatăl a terminat de servit masa, apoi i-a spus despre bicicletă. Tatăl a zâmbit și i-a spus: „Da, fiule, dar mama și eu credem că tu trebuie mai întâi să câștigi banii și apoi să o cumperi, pentru că...”

„Știu”, a terminat Matthew fraza, „pentru că voi avea grijă de ea. Mi-ai spus asta. Dar, tată, poate că dl Joe va vinde bicicleta și atunci nu voi mai putea să o cumpăr.”

„Vor fi altele”, l-a liniștit mama.

„Dar eu pe aceea o vreau”, a spus Matthew oftând.

Imaginează-ți ce surpriză a fost pentru Matthew când a intrat în garaj, după două zile, și a văzut că frumoasa „lui” bicicletă este agățată de perete. „Mulțumesc, mamă și tată”, a strigat el zbughind-o în casă. „Mulțumesc pentru noua mea bicicletă!”

„Stai puțin”, i-a spus tatăl zâmbind. „Aceea este bicicleta mea, până când vei câștiga banii ca să o cumperi. Îți aduci aminte ce ți-am spus eu și mama, nu?”

„Ce trebuie să fac?” a întrebat Matthew nerăbdător. „Voi face orice!”

Acela a fost începutul celui mai greu „maraton” de muncă la care a participat Matthew vreodată. În fiecare zi, se uita la bicicletă. Se părea că îl așteaptă.

Matthew a spălat vasele, a tuns iarba din curte la vecini, a cules zmeură și apoi afine, a spălat mașina, a avut grijă de copiii mici și a smuls buruieni din grădină – zile întregi.

Într-o seară, Matthew a auzit-o pe mama spunându-i tatălui: „Cred că Matthew a lucrat destul, nu? Nu-i dai bicicleta?”

„Nu, dragă, nu putem să i-o dăm. Dacă i-o dăm, va crede că așa este viața. Primești acum și plătești după aceea. Vei vedea că el va ține mai mult la bicicleta aceasta.”

Matthew a știut că trebuie să mai aștepte.

În cele din urmă, a sosit și ziua minunată când el s-a dus cu banii la tatăl său. Împachetase tot măruntișul și număraseră toți banii de două ori. Optzeci de dolari! Matthew se simțea de parcă ar fi fost milionar. Bicicleta era a lui, în sfârșit!

Cum a mai îngrijit Matthew bicicleta aceea! Nu a lăsat-o niciodată afară în ploaie. Tatăl lui l-a învățat cum să o ungă și cum să-i strângă șuruburile. Era bicicleta lui! El câștigase fiecare banuț ca să o cumpere și avea să țină totdeauna la ea.

Timp pentru familie

Invită-i pe membrii familiei tale să se roage împreună cu tine.

• Întrebă pe un adult dacă a trebuit vreodată să lucreze pentru ceva la care a ținut mult.

• Citește Genesa 29,15-28. Cât timp i-a trebuit lui Iacov ca să lucreze pentru ceea ce îi era drag?

• Există ceva ce dorești sau de care ai nevoie cu adevărat? Ai putea face ceea ce a făcut Matthew? Vorbește despre aceasta acum.

• Rugați-vă pentru înțelepciune, ca să știți cum să lucrați împreună ca familie și să vă iubiți unii pe alții mai mult în fiecare zi.

Ambasadorul României în Statele Unite a vizitat Conferința Generală

România se află într-un „moment critic” și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea are de îndeplinit un rol în modelarea viitorului țării, le-a spus ambasadorul Mircea Dan Geoană conducătorilor Bisericii Adventiste, întruniți la Consiliul Anual al Conferinței Generale, la Silver Spring, Maryland, SUA, pe 28 septembrie. Adresându-se membrilor Consiliului Anual, ambasadorul Geoană a mulțumit Bisericii Adventiste pentru că „ajută la vindecarea rănilor făcute de comunism în România”, prin ajutor umanitar, educațional și spiritual.

De îndată ce a sosit și a fost întâmpinat de dr. John Graz și dr. B. Beach, ambasadorul Mircea Dan Geoană a fost invitat pe platformă. După două luări de cuvânt care erau anunțate, discuția a fost întreruptă și președintele Paulsen a rostit câteva cuvinte de bun-venit oaspetelui, fiind urmat de dr. Graz. În alocuțiunea sa, fr. Graz a menționat faptul că, în 1996, când a fost numit ambasador la Washington, dl Geoană era cel mai tânăr ambasador din corpul diplomatic al României (37 de ani), iar în primăvara acestui an președintele Constantinescu l-a ridicat la cel mai înalt grad din diplomația românească. După ce a făcut și o scurtă prezentare a Bisericii Adventiste din România și a locului ei în mișcarea adventistă mondială, dr. Graz l-a invitat pe ambasador să vorbească.

Într-o engleză foarte corectă, dar și sprintenă și plină de umor, ambasadorul a vorbit șase sau șapte minute. Pot să spun că a fost un mic discurs liber cât se poate de potrivit și cuceritor. A început prin a spune cât de mândru este să viziteze sediul mondial al acestei importante biserici. A spus câteva cuvinte elogioase despre Biserica Adventistă din România, a amintit de campusul de la Cernica și de alte instituții ale bisericii și a sugerat că România este o țară liberă și tolerantă, lucru confirmat între altele și de faptul că, în ultimii zece ani, numărul bisericilor adventiste s-a dublat. A menționat faptul că, în curând, președintele bisericii va vizita pentru a doua oară România, cu ocazia dedicării campusului universitar de la Cernica. Apoi a rostit cuvinte foarte măgulitoare despre mine (ar fi lucru mare să fiu chiar așa cum a spus ambasadorul!). Oricum, de câteva ori, s-a referit la mine spunând „my good friend”...

Apoi a vorbit puțin despre situația țării noastre, în care progresele democratice din ultimii zece ani încă nu au adus beneficiile practice așteptate de cetățeanul obișnuit. În acest context, i-a încurajat pe toți să vină să viziteze România, atât pentru a descoperi frumuseți și valori, dar mai ales pentru a arăta simpatie și interes pentru

o țară care încă are nevoie

să se vindece de rănilor și spaimelor trecutului. Partea aceasta a vorbirii a fost deosebit de mișcătoare. De fapt, apelul pe care l-a făcut pentru sprijin moral și spiritual s-a referit și la țările din zonă, care au suferit atât de mult, și pentru care următorii cinci ani sunt decisivi.

Dar cel mai mult am fost atins de ceea ce a spus spre încheiere. Dacă începutul alocuțiunii a fost sprinten și plin de umor, spre sfârșit a fost din ce în ce mai serios. Ambasadorul a mărturisit că, asemenea multor persoane care au avut posibilități superioare de educație, este tulburat de propriile întrebări, îndoieli și frământări. Tocmai aici este nevoie de biserica voastră, a spus el în încheiere.

Aș putea să spun că sala a fost mișcată. Cineva a spus: A fost o vorbire spirituală. Toată sala s-a ridicat în picioare.

Apoi a urmat o vizită a sediului, cu discuții interesante și animate, iar la 12:30 ne-am întâlnit pentru o masă în salonul de protocol, cu participarea a doi vice-președinți (Eugene Hsu și Gerry Karst), a secretarului general (Matthew Bediako), a dr. Graz, a dr. B. Beach și a lui Jonathan Gallanger, director asistent la Libertatea Religioasă, reprezentant special al Conferinței Generale la ONU, a celor trei de la diviziunea noastră (frații Frikart, Puyol și Kunze), directorul de comunicații și asistenta pentru serviciul de știri (Ray Dabrowsky și Bettina Krause), directoarea de la Misiunea Femeii (Ardis Stenbakken), președintele Uniunii din Moldova (Ilie Leahu) și alte câteva persoane. Ambasadorul a mâncat foarte puțin, dar discuția a fost foarte animată și serioasă. Ne-a încurajat să facem cât mai mult pe plan spiritual și social în următorii cinci ani, pentru că vremurile se vor schimba. A fost amuzant când a spus: „Vizitați acum România și ajutați-o cu tot ce puteți; în cinci ani va fi la fel de plictisitoare ca orice țară occidentală...”

La întrebările puse cu privire la perspectivele libertății religioase în România, ambasadorul a spus că apreciază că România are, la nivelul populației, o atitudine mai tolerantă comparativ cu alte țări, inclusiv occidentale, dar că nu suntem imuni la pericolul abuzurilor generate de manipularea politicianilor și a liderilor religioși.

Această vizită mi-a dat mult de gândit – atât amărăciune pentru neîmpliniri din trecut, cât și povara răspunderilor unice, pe care le avem astăzi.

Din Buletinul Președintelui Uniunii, 28 septembrie 2000

Comitetul de sfârșit de an al Diviziunii Euro-Africa

Berna, Elveția, 27 octombrie - 1 noiembrie

Adrian Bocăneanu

La comitetul de sfârșit de an al diviziunii noastre, din uniunea noastră am participat alături de frații: Leonard Azamfirei, medic din Tg. Mureș, care este membru în comitetul executiv, Teodor Huțanu și Ioan Câmpian-Tătar, ca invitați. Din partea Conferinței Generale au participat frații Calvin Rock, vicepreședinte, Vernon Parmenter, secretar asociat și directorul Centrului pentru voluntarism, Steve Rose, trezorier asociat, cu responsabilități privind diviziunea noastră, și sora Cindy Tutsch, de curând aleasă director asociat la White Estate.

Întâlnirea a început vineri seara, cu o întâlnire de rugăciune. În Sabat dimineață, grupul participanților s-a aflat în comunitatea Clarens, la 15 km de locul în care se desfășoară anual întâlnirile de acest fel. În cadrul serviciului divin, a avut loc ceremonia de consacrare ca pastor a fratelui Peter Kunze, trezorierul diviziunii. În după-amiaza Săbății, în aceeași comunitate, participanții la comitet au avut un timp de studiu și consacrare, urmat de Cina Domnului.

Sâmbătă seară, deja au început lucrările. Evenimentul cel mai important al serii a fost raportul președintelui diviziunii. Fiind la începutul unei perioade de cinci ani, fratele Frikart a prezentat un proiect de dezvoltare a bisericii. În momentul de față, teritoriul diviziunii noastre cuprinde aproape 10% din populația lumii, dar numai 4,6% din numărul de adventiști din lume. Fratele Frikart a identificat cinci aspecte majore asupra cărora să reflectăm: creșterea bisericii, pierderea de membri, individualismul, folosirea resurselor financiare pentru promovarea misiunii și tensiunile interne.

În continuare, fratele Frikart a enunțat câteva remarci care însumează așteptările și speranțele bisericii viitorului: Dumnezeu este activ în biserică Sa, pe care o modelează, iar noi trebuie să fim sensibili la lucrarea Sa; identitatea de adventist de ziua a șaptea trebuie să determine stilul nostru de viață zilnic; redeșteptarea și reforma continuă, conducând la redescoperirea grupelor mici ca celule ale vieții și organizației; activitatea bisericii să depindă mai mult de vitalitatea spirituală și mai puțin de metode și mecanisme; o închinare spirituală depășește cadrul clădirii bisericii și transformă întreaga viață; să avem dispoziția de a proclama și trăi valorile Evangheliei, în ciuda presiunii societății secularizate; să fim receptivi la călăuzirea Duhului Sfânt în viața bisericii.

Strategia și planurile de activitate pe următorii cinci ani vor avea ca linii directoare următoarele priorități: misiunea ca obiectiv principal, integrarea tineretului, unitatea și identificarea cu mesajul încredințat nouă de Dumnezeu, folosirea eficientă a sateliților pentru evanghelizare, îmbunătățirea activității pastorale, eficientizarea

administrației bisericii și a structurii instituționale. Un rezumat al acestui amplu document urmează să fie publicat în *Curierul Adventist* pe luna ianuarie 2001.

În cursul zilei de duminică, mai multe prezentări speciale au pus în fața comitetului domenii prioritare și de mare perspectivă din lucrarea bisericii: fratele Gabriel Maurer a vorbit despre aspectele esențiale ale mesajului adventist, fratele Daniel Belvedere, despre rolul primordial al laicilor, iar sora Cindy Tutsch, despre angajarea tinerilor în viața și misiunea bisericii.

În ziua următoare, a fost constituit un comitet de numiri pentru acoperirea unor posturi vacante. Astfel, fratele Martin Haase, un laic din Germania, cu multă experiență în domeniul informației și al formării de lideri, a fost numit director pentru comunicații, iar fratele Ernst Harald Pala, din Austria, a fost numit director al organizației MISSERM, pentru lucrarea printre musulmani. Postul de director pentru isprăvnice, liber prin numirea fratelui Jean-Luc Lezeau ca trezorier asociat la Conferința Generală, nu a fost încă ocupat, având în vedere că fratele Lezeau va mai rămâne la Berna cca o jumătate de an, până se vor rezolva formalitățile pentru viza de lucru în Statele Unite. Fratele Vasco Cubenda, actualmente președintele Uniunii din Angola, a fost numit asistent al președintelui diviziunii pentru coordonarea evanghelizării prin satelit în teritoriile africane. În ianuarie, această uniune va avea adunarea generală, urmând ca fratele Cubenda să își înceteze astfel activitatea ca președinte. Fratele Cubenda va lucra în continuare din Luanda, Angola.

O serie de hotărâri și directive ale Conferinței Generale au fost preluate cu această ocazie: proiectul pentru formarea de conducători bine educați în biserică, desemnarea consiliului pentru coordonarea educației teologice la nivelul diviziunii, adoptarea noii formulări a declarației cu privire la conflictul de interese și angajamente. A fost adoptat obiectivul misionar pentru următorii cinci ani, care este de 149.860 de persoane intrate în biserică prin botez și prin mărturisire de credință. În perioada 1995-2000, a fost atins nivelul de 138.286, dintre care 21.344 în România.

Un document foarte important a fost prezentat de fratele Maurer, de la Asociația Pastorală, privind educația și formarea continuă a pastorilor. Acest document va sta la baza unui proiect similar pentru pastorii uniunii noastre.

Sora Elsa Cozzi, numită la departamentul activității pentru copii, a prezentat primul program din istoria diviziunii pentru acest domeniu. Fratele Johannes Hawlitschek, de curând desemnat să se ocupe de coordonarea Misiunii Globale, de asemenea a prezentat primul său proiect.

În repetate rânduri, vorbitorii s-au referit la experiențe

Continuare în pagina 30

Adunarea Generală a Conferinței Banat a Bisericii Creștine Adventiste de Ziua a Șaptea se convoacă oficial la Timișoara, pentru ziua de marți, 6 februarie 2001, ora 8,00.

*Ion Buciuman, președinte
Marius Morar, secretar*

Adunarea Generală a Conferinței Moldova a Bisericii Creștine Adventiste de Ziua a Șaptea se convoacă oficial la Bacău, pentru ziua de joi, 8 februarie 2001, ora 8,00.

*Teodor Huțanu, președinte
Gabriel Ban, secretar*

Erată. Articolul de la pagina suro-
rilor, din numărul pe luna iunie (pag.
22) a fost scris de sora Florentina
Coman, nu Roman, cum a apărut din
greșeală. Cerem scuze. – *Redacția*

Erată. Scăderea numărului de mem-
bri ai Diviziunii Trans-Europene, în
perioada 1995-2000, a fost de 0,35%,
nu de 35% (vezi *Curierul Adventist*
august-septembrie (pag. 51). – *Redacția*

Pagină de sănătate pe internet. A
fost realizat un proiect preliminar de
pagină web de sănătate, care poate fi
accesată la următoarea adresă: <http://sanatate.virtualave.net>. Este o activi-
tate pasionantă, având în vedere posi-
bilitățile uriașe ale limbajului web.
Vizitând adresa acestei pagini, vă pu-
teți înscrie la serviciul INFOMED – un
forum de informare și discuții medi-
cale moderate de dr. Gily Ionescu.

*Dr. Gily Ionescu, directorul
Departamentului Sănătate al Uniunii*

Noua carte de imnuri

Unul dintre punctele de interes ale întâlnirii românilor de la Toronto l-a
constituit și progresul la noua carte de imnuri. Întrucât subsemnatul a fost
invitat să prezinte stadiul și perspectiva proiectului, îmi voi permite să scriu
despre acestea.

Ampluarea și complexitatea unui astfel de volum sunt greu de imaginat pentru
cel care nu este direct implicat în alcătuirea lui. Plecând de la selecția cântărilor
viabile din cartea veche (*Imnuri Creștine*) la stabilirea modificărilor necesare la
textele vechi, pentru eliminarea exprimărilor stângace și a greșelilor gramaticale, la
trecerea prin câteva mii de alte imnuri, din sute de culegeri, la selecția inițială a
materialului nou, apoi trecerea lui prin „site” succesive, tot mai fine, ca „cernerea”
să producă numai „bob curat”, la traducerea sau compunerea a sute de texte noi și
apoi șlefuirea lor, la revizuirea armoniei sau a aranjamentelor muzicale, la identifi-
carea autorilor, a compozitorilor sau a surselor textului sau ale muzicii, la alcă-
tuirea succesiunii tematice, pentru acoperirea tuturor aspectelor doctrinale și ale
nevoilor de închinare în comun, la redactarea computerizată, la așezarea în pagi-
nă conform ordinii tematice, la „plombarea” golurilor în pagină, create de pro-
cesul anterior, la stabilirea ordinii numerice finale, la obținerea permisiunilor de
folosință ale pieselor aflate sub „copyright” (legea dreptului de autor), la revizu-
irea și corecturile finale, la alcătuirea indexurilor finale, la tipărire și până la
distribuirea lor ca frunzele toamna, este un proces dureros de încet.

Pentru cărțile de imnuri americană și germană au fost necesari câte nouă ani
ca să fie încheiate. Proiectul nostru a început inițial în 1988, dar s-a oprit în
1989, schimbarea regimului în România aducând în prim-plan alte priorități de
importanță majoră pentru biserică. De abia în 1996 s-a demarat faza actuală,
practic reluând totul de la zero. Acum, lucrările se află într-o stare avansată, în
care se preconizează ca revizia finală să aibă loc spre sfârșitul acestui an.

Cele „100 de Noi Imnuri Creștine”, apărute recent, sunt o pregustare a con-
ținutului și a formei de prezentare ale noii cărți. După cum se poate constata, chiar
la o privire sumară, va fi o carte echilibrată tematic și stilistic, cu o prezentare
grafică și documentație profesională. Tonalitățile sunt confortabile. Nu lipsesc
indicațiile de mișcare, de caracter, marcarea respirațiilor, precum și delimitarea
introducerilor instrumentale. Indexurile de la sfârșitul volumului vor facilita
localizarea celor mai potrivite imnuri pentru fiecare ocazie. Totul este conceput
ca să fie o resursă cât mai utilă, deopotrivă pentru pastori, conducătorii servi-
ilor divine, dirijori, acompaniatori și pentru fiecare credincios.

Vă rugăm pe toți cei interesați de bunul mers și de finalizarea acestui volum
mult așteptat să nu pregetați a vă ruga ca bunul Dumnezeu să dea înțelepciune,
pricepere și îndemănare tuturor celor care sunt implicați în ducerea la bun sfârșit
a acestei cărți, spre slava Lui.

Gabriel Dumitrescu, Seattle, Washington, SUA

Președintele Uniunii Române în vizită la primul-ministru al României

În după-amiaza zilei de joi, 26 octombrie 2000, fratele
Adrian Bocăneanu, președintele Uniunii Române,
împreună cu fratele Viorel Dima, directorul pentru relații
publice și libertate religioasă din cadrul Uniunii și
secretarul general al Asociației Conștiință și Libertate, și
însoțiți de dl consilier prezidențial Traian-Radu Negrei, au
avut o întâlnire cu dl Mugur Isărescu, la invitația acestuia.
„În cursul întâlnirii”, spune fratele Bocăneanu, „am avut
ocazia să prezint viața Bisericii Adventiste pe plan
internațional și în țara noastră, iar fratele Dima a vorbit
despre activitatea bisericii și a Asociației Conștiință și
Libertate în domeniul apărării și promovării libertății de

conștiință și religie. La întrebarea mea privind poziția sa în
domeniul libertății religioase, domnia sa ne-a vorbit despre
atitudinea sa favorabilă diversității și a apreciat pozitiv
experiența țărilor care recunosc în diversitatea culturală,
etnică și religioasă, o valoare care trebuie să fie promovată.
Dl Mugur Isărescu a amintit cu plăcere despre adventiști,
pe care a avut ocazia să-i cunoască încă din timpul facultă-
ții, și a apreciat trăsăturile specifice ale modului de gândire
și de viață adventist. Cu această ocazie, i-am oferit domniei
sale câteva dintre cărțile editurii noastre în domeniul spiri-
tual și de sănătate.”

Din Buletinul președintelui Uniunii, 26 octombrie 2000

Progres în favoarea elevilor care serbează Sabatul în Franța

O scrisoare publicată de Ministerul Educației din Franța, în luna august a.c., va înlesni primirea de către elevi de scutire pe motiv religios de la cursurile predate sâmbăta. Deși directorii școlilor vor continua să aibă libertatea să aprobe sau să respingă cererile, scrisoarea ministrului Jack Lang stabilește că imposibilitatea participării la cursuri datorită religiei constituie un motiv valabil pentru ca un director să acorde scutire. „Este un progres important”, spune dr. John Graz, directorul pentru relații publice și libertate religioasă al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din lumea întreagă. „În Franța situația s-a deteriorat continuu; elevilor nu li s-a permis să lipsească de la școală în zilele de sâmbătă, ziua lor de închinare.”

Fratele Graz spune că, din 1950 până în 1981, Ministerul Educației din Franța a publicat o scrisoare anuală prin care se recomandau astfel de scutiri „aproape ca un lucru normal”. Ulterior, obținerea acestor scutiri a devenit mai complicată. În ultimii trei sau patru ani, zeci de elevi adventiști nu au primit aprobarea directorilor lor pentru absențele din zilele de sâmbătă. În 1999, un elev adventist din Versailles, căruia i s-a respins cererea de a lipsi în Sabat de la școală, a înaintat proces la Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Deși tribunalul a dat o sentință favorabilă elevului, profesorii de la școala lui au făcut grevă când hotărârea a fost aplicată.

Este semnificativ faptul că scrisoarea ministrului a fost publicată la numai câteva săptămâni după ce Adunarea Națională a Franței a adoptat o lege împotriva sectelor, care urma să fie supusă aprobării Senatului. Grupări pentru drepturi umane și religioase din lumea întreagă și-au exprimat îngrijorarea în legătură cu această lege. În cazul aprobării ei, 172 de așa-zise secte urmau să fie desființate pentru „manipulare mentală”, o crimă insuficient definită. Deși Biserica Adventistă nu a fost inclusă între acestea, John Graz spune că legea prevestește un mediu din ce în ce mai ostil pentru toate minoritățile religioase din Franța.

„În Franța există o luptă ideologică împotriva principiilor libertății religioase”, spune dr. Graz. El arată că secularismul larg răspândit, apatia publică față de problemele libertății religioase și

Stupini 2000 – Adunarea Anuală a Pastorilor Pensionari

În acest an, Adunarea Anuală a Pastorilor Pensionari a avut loc în august, la Stupini, Brașov, menținând motoul de anul trecut – „Biruința este a Domnului”. Ca mesaj pentru generația de după ei, au fost adăugate cuvintele inspirate, pe care Moise a fost îndemnat să le transmită poporului lui Dumnezeu înainte ca el să moară: „Să știți că numai Domnul Dumnezeu tău este Dumnezeu”.

Recunoașterea Domnului ca Dumnezeu este cuprinsă și în porunca a patra, care spune: „Ziua a șaptea este... închinată Domnului, Dumnezeului tău”. Creatorul Înșuși Se prezintă astfel. „Recunoașteți că Eu sunt Dumnezeu” (Ps. 46,10) – iată un apel divin. După ce am cunoscut desfășurarea puterii Sale, Creatorul ne cere ca, prin atitudinea noastră, să recunoaștem distincția că El este unicul Dumnezeu.

„Satana este mândru când vede că aici, pe pământ, este un popor care, chiar în slăbiciunea și păcătoșenia lui, ține Legea lui Dumnezeu.”

În viața națiunilor, a familiilor și a individului, El a îngăduit adesea să vină un moment de criză, pentru ca intervenția și prezența Sa să poată fi evidente. În situația aceea, El a făcut cunoscut că există un Dumnezeu în poporul Lui care va susține Legea Sa și El va apăra pe poporul Său” (*Parabolele Domnului Hristos*, ed. 1993, pag. 130, 138).

S-a atras atenția că Dumnezeu nu poate primi decât închinarea cuvenită Lui, aceea cerută de El; că în zilele noastre mai sunt încă Aaroni docili (vezi *Patriarhi și profeți*, ed. 1996, pag. 323), dar Dumnezeu va spune și acum că „s-au stricat” și-i va trata ca atare. Este de mirare faptul că lecția nu a fost învățată, iar Iero-boam „a făcut doi viței”.

De multe ori, copiii lui Dumnezeu nu au păstrat o legătură continuă cu El, iar uneori au întrerupt-o definitiv.

S-a atras atenția și la o declarație a servei Domnului din 1887, din urmă cu 113 ani, care spune: „Predicile sunt foarte cerute în comunitățile voastre. Membrii au ajuns să depindă mai mult de rostirile de la amvon decât de Duhul Sfânt” (*Selected Messages*, cartea 1, pag. 126).

Din Spiritul Profetic s-au mai spicuit următoarele declarații: „Nimeni nu are dreptul să-și asume răspunderea lansării de idei proprii, referitoare la doctrina biblică (...) idei originale (...) de către aceia care caută să găsească lumină nouă în profeții, lucrare care începe prin îndepărtarea de lumina pe care Dumnezeu deja a dat-o.” „Dacă pierdem din vedere ceea ce a făcut Domnul în trecut pentru copiii Săi, pierdem și ce face El în prezent pentru ei” (*Hristos, Biruitorul*).

Sora White spune că „Pericolul nu ne vine din opoziția lumii, ci constă în dispoziția noastră de a fi prieteni cu lumea și de a imita exemplul celor ce nu-L iubesc pe Dumnezeu și adevărul Său” (Ellen White, *Manuscris* 65, 1894).

S-a subliniat faptul că experiența apostolului Pavel, umblarea „în Hristos”, constituie esența religiei creștine, că repetarea acesteia este esențială pentru mântuirea noastră, și a fost amintită avertizarea servei Domnului că „avem a ne teme mai mult dinăuntrul decât din afară, că piedicile în calea puterii și succesului sunt mult mai mari din partea bisericii decât din partea lumii”.

S-a încheiat cu concluzia serei Ellen White: „Reînvierea adevăratei evlavii printre noi este și rămâne cea mai urgentă dintre toate prioritățile noastre”.

V. D. Cojia, pastor pensionar

o teamă inspirată de mijloacele de informare în masă contribuie la climatul acesta. Organizații internaționale, inclusiv Comisia pentru Libertatea Religioasă a Statelor Unite, și-au exprimat îngrijorarea în legătură cu atitudinea tot mai ostilă a Franței față de minoritățile religioase, ceea ce a contribuit probabil la publicarea scrisorii, după o stagnare de mai mult de trei ani asupra acestui subiect.

Jean-Paul Bargoun și Jimmy Trujillo, conducătorii Bisericii Adventiste din Franța, spun că, deși scrisoarea nu are

efect juridic obligatoriu, ea ar putea să aibă influența de a-i convinge pe directorii școlilor să ia hotărârea de a aproba cererile de scutire a elevilor de la cursurile ținute în zilele de sâmbătă.

Biserica Adventistă lucrează în Franța din anii 1880. Ea are o îndelungată istorie în susținerea principiilor de libertate religioasă, considerând că oamenii trebuie să aibă dreptul să asculte de îndemnul conștiinței în ce privește religia și închinarea.

ANN Bulletin, 29 august 2000

La Reni, Ucraina, a fost construită pentru prima dată o biserică adventistă

„Voi lăsa în Israel șapte mii de bărbați, și anume pe toți cei ce nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal.” (1 Împ. 19,18)

În anii 1980-'90, au apărut primii credincioși adventiști în această zonă. Erau oameni simpli, născuți din ateismul militant al Rusiei. Datorită intervenției comuniste, timp de 15 ani nu a fost posibilă ridicarea unui locaș de închinare. Cu toate acestea, în 1995, grupa de 30 de membri s-a hotărât, în baza făgăduințelor lui Dumnezeu, să ridice un locaș de închinare. Fără mijloace, fără putere și fără susținerea autorităților, dar cu entuziasm și încredere în Dumnezeu, ne-am hotărât să facem o casă.

La început, lucrul a pornit bine. În scurt timp însă, mijloacele s-au terminat. Nu găseam ajutor nicăieri. Am început să ne rugăm și am hotărât să ne adresăm fraților care sunt mai aproape cu hotarul și cu inima.

Am făcut o scrisoare pentru a cere ajutorul, pe care am înmănat-o fratelui Lucian Cristescu. Dânsul a avut pe suflet lucrarea noastră; astfel, cu ajutorul Domnului, l-a întâlnit pe fratele Andrei Plevinschi, care a fost dispus să sprijine lucrarea începută. În repetate rânduri, fratele Plevinschi a făcut efortul să pună la dispoziția bisericii din Reni mijloacele materiale de care aveam nevoie. De asemenea, fratele Cristescu l-a invitat pe fratele Glen Hill să susțină lucrarea din această zonă. Biserica noastră recunoaște că Dumnezeu a lucrat prin mâna lor și sunt iubiți de El.

În timpul construcției din cărămizi s-a lucrat și la construcția de pietre vii. Astfel, în urma evanghelizărilor, a activităților de binefacere, de diaconie, un număr de 70 de persoane s-au adăugat la biserică. La aducerea și păstrarea acestor noi membri am fost ajutați, de asemenea, de alți frați cu suflet. Amintim familia Liviu Gavrilăscu, ce a jertfit a doua zecime în mod special pentru evanghelizare, familia Alexandru Oană, fratele Nicu Stănoiu, fratele Nelu Oancea, precum și frații din Galați și din Arad.

Biserica noastră aduce mulțumire și recunoștință lui Dumnezeu pentru toți acești frați și surori care au făcut sacrificii pentru lucrarea Domnului din Ucraina. Totodată, doresc în mod personal să mulțumesc acestor persoane care ne-au sprijinit, aducându-ne un „belșug de ajutoare”, după cum spune și apostolul Pavel. Personal cred că aceștia au fost ocazia Duhului Sfânt pentru noi și am convingerea că vor rămâne și mai departe la dispoziția lui Dumnezeu.

Jalbă Vasile, pastor în comunitatea Reni, Conferința de Sud, Ucraina

George Vandeman, binecunoscutul evanghelist, a decedat

George Vandeman, în vârstă de 84 de ani, a decedat vineri dimineață, 3 noiembrie, în timp de dormea, la locuința sa din Newbury Park, California. Binecunoscutul evanghelist și autor s-a născut în 1916. A fost cunoscut probabil cel mai bine ca fondator al programului de televiziune It Is Written (Stă scris), difuzat la scară internațională. Înființat în 1956, în California, It Is Written a constituit o forță de pionierat în folosirea de către Biserica Adventistă a tehnologiei de comunicații pentru evanghelizare. Programul a câștigat diferite premii, iar astăzi este transmis în peste 150 de țări din lume. Vandeman a fost prezentatorul programului It Is Written pentru mai mult de 35 de ani; din 1992, emisiunea săptămânală de o jumătate de oră a fost prezentată de evanghelistul Mark Finley.

„George Vandeman a fost un vizionar care adesea s-a aflat cu mult înaintea timpului său”, spune Mark Finley. „El avea capacitatea extraordinară de a vedea posibilități acolo unde alții vedeau numai probleme. L-am cunoscut îndeaproape pe o perioadă de mai mult de 30 de ani. George avea capacitatea să comunice cu oameni de orice nivel, dar a lucrat mai ales pentru oameni cu o educație superioară, bogați și din eșaloanele superioare ale societății. El le înțelegea necazurile, aspirațiile și nevoile umane fundamentale.

Pentru mine a fost mai mult decât un coleg; a fost un prieten apropiat, care avea sfaturi spirituale și practice potrivite, privind modul de a conduce programul It Is Written în secolul al 21-lea. Noi, cei de la It Is Written, vom deplânge pierderea sa, dar îl laudăm pe Dumnezeu pentru conducerea sa creativă, vizionară și pentru maniera spirituală în care a modelat postul It Is Written.”

Familia fratelui Vandeman și-a exprimat aprecierea pentru rugăciunile și sprijinul Bisericii Adventiste locale și din lumea întreagă.

„Fratele Vandeman a fost foarte iubit în România, a fost un adevărat simbol al prezentei Evangheliei pentru generația aceasta. Cartea lui, *Planeta răzvrătită*, tradusă și răspândită în România pe la începutul anilor '70, a însemnat atât de mult ca să ne țină curajul în acele vremuri așa de apăsătoare”, spune fratele Adrian Bocăneanu, președintele Uniunii Române.

ANN Bulletin, 3 nov. 2000, și Buletinul președintelui Uniunii, 5 nov. 2000

Comitetul de sfârșit de an... /Urmare din pagina 27 pozitive din activitatea din țara noastră: fratele Verfaillie a apreciat ca foarte valoroase seminarele regionale de libertate religioasă, care sunt organizate de câțiva ani în țara noastră, fratele Cozzi a prezentat impresii de la convenția liderilor de grupe explo, de la Sătic, dr. Badenas a vorbit despre dezvoltarea institutului nostru de la Cernica și a celorlalte școli.

La încheiere, a fost dezbătută și adoptată o declarație de angajament spiritual și misionar, concepută de o comisie de trei persoane, din care am făcut parte împreună cu fratele Jean-Claude Verrecchia, directorul Universității Adventiste de la Collonges, Franța, și sora Doris Gratz, avocat, membru laic al comitetului. Declarația va fi publicată în *Curierul Adventist*, luna ianuarie 2001.

Numeroși participanți au evocat impresiile lor deosebite despre biserica din România și au transmis salutări și cuvinte de încurajare. Aș putea caracteriza această ședință a comitetului ca fiind animată, creativă și spirituală.

Adrian Bocăneanu este președintele Uniunii Române.

la odihnă

Ioan Moldovan (12 ian. 1921, Chinari, Mureș – 25 iul. 2000), pastor pensionar, este primul născut din cei șase copii ai lui Mihai și Silvia. De copil își dovedește dragostea pentru Mântuitorul său. La vârsta de nouă ani, citește Scriptura și descoperă o grupă de credincioși care păzeau toate poruncile lui Dumnezeu. Astfel începe să frecventeze, primul din familie, serviciile divine ale Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Înainte de a fi botezat, la solicitarea fraților din Curteni, prezintă prima sa predică. La vârsta de 15 ani încheie legământ cu Dumnezeu prin botez.

Pe 6 ianuarie 1946 se unește prin căsătorie cu Maria Văidean. Dumnezeu îi binecuvântează cu doi copii, Mimi și Nelu. Tot în 1946 începe studiile la Institutul Biblic de la Stupini-Brașov. După doi ani, este chemat să activeze ca lucrător în Reghin și comunitățile din împrejurimi.

În anul 1956 este hirotonit ca pastor. Slujește credincioși bisericii de pe o arie foarte largă, ajungând până în orașul Gheorgheni. Lucrează în Tg. Mureș și împrejurimi, timp de 20 de ani. Pastorul Ioan Moldovan a meritat cu adevărat devotament multe alte comunități, pentru perioade mai scurte.

A fost membru în comitetul executiv al Conferinței Cluj, iar în ultimii șapte ani de activitate, consilier în cadrul comitetului Uniunii Române. Deși pensionat, a slujit mai departe cu multă credincioșie. Cei care l-au cunoscut îl caracterizează ca fiind credincios lui Dumnezeu, un mare iubitor de oameni, după modelul desăvârșit al Învățătorului său. A vizitat pe foarte mulți. În mod deosebit i-a avut în atenție

Emanoil Grigoraș (21 apr. 1916, Galați – 10 iun. 2000, București) s-a născut într-o familie de credincioși adventiști. Mama a fost o bună creștină și mulți ani casa de rugăciune a cultului a funcționat în locuința familiei. Ca tânăr a fost colportor, răspândind cuvântul Evangheliei. A urmat apoi cursurile Institutului Biblic de la Brașov-Stupini, până la plecarea în armată. După întoarcerea din armată, viața sa a urmat un alt curs, dar el a fost mereu în biserică și a contribuit mult, prin influența sa, la sprijinirea celor persecutați și la protejarea bisericii. A iubit biserica și în ultimii ani s-a simțit bine în comunitatea București-Maranatha.

Maria Coricovac (n. 1952, Vârlov, Dolj - 16 iul. 2000, Craiova) s-a născut în familia Ana și Fănică Strehedea. În 1976, termină Școala Sanitară, lucrând apoi ca asistentă medicală în tot restul vieții. Pe 30 iulie 1977, s-a căsătorit cu dr. Daniel Coricovac (pe atunci student). Au împreună două fete, Amelia (studentă la Litere) și Adriana.

Adoarme la chemarea clopotelor surde, care au refuzat să măsoare mai

mult de trei minute. Vestea tristă a morții sale fulgerătoare, aproape de semi-centenarul vieții, a umbrat familia, dar și biserica locală Craiova, unde a condus lucrarea de binefacere (Tabita). Zâmbetul său atât de obișnuit nu a părăsit-o nici în clipa morții. Sora Coricovac a înfruntat moartea ca un învingător, dovedind că, în această lume, se poate trăi, dar și muri frumos.

Leonte Lazurca (13 sep. 1947, Calafindești, Suceava – 17 iun. 2000, Craiova) s-a născut în familia Domnica și Gheorghe Lazurca, primul dintre cei patru fii. La vârsta de 6 ani, este atins de virusul poliomielitei, rămânând cu sechele la piciorul drept. În anul 1965, termină școala generală, urmând apoi liceul la Siret. În 1970 este absolvent al Facultății de Matematică din Iași. În perioada studenției, încheie legământ cu Dumnezeu prin botez, în Biserica Adventistă. Lucrează destul de puțin ca profesor, fiind dat afară din învățământ, fără dreptul de a mai profesa, din cauza religiei sale. În 1975, s-a căsătorit cu Lidia, fiica pastorului Șamotă Con-

pe cei bătrâni sau suferinzi, adresându-le mereu cuvinte de încurajare și mângâiere. A continuat să predice până la mijlocul lunii mai a.c. Avea planul făcut și pentru luna iunie, dar izbucnirea bolii zădărnicește planurile sale bune.

Spiritul său misionar nu s-a stins până în ultima clipă a vieții sale. La apusul soarelui în Sabatul din 22 iulie, care avea să fie ultimul pentru el pe acest pământ, deși vorbea greu, îi îndemna pe cei prezenți să meargă și să le spună oamenilor că Isus a murit pentru ei. Un mare număr de pastori, mulți frați și surori au venit să-l conducă pe ultimul drum pământesc pe pastorul Ioan Moldovan.

Mihail S. Popa (mai 1925, Peștera, Constanța -11 nov. 2000, Loma Linda, S.U.A.). După o scurtă și grea suferință, se stinge din viață, în nădejdea fericită a învierii din morți, pastorul pensionar Mihail S. Popa.

Născut în mai 1925, în familia pastorului Scarlat D. Popa, lucrează câțiva ani la editura noastră, „Cuvântul Evangheliei”, ca linotipist, îndrăgind slova scrisă. Dornic de învăță-

tură, absolvă Seminarul Teologic al bisericii noastre, devine licențiat al Facultății de Teologie din București și își ia doctoratul în Teologie la Universitatea Andrews din America.

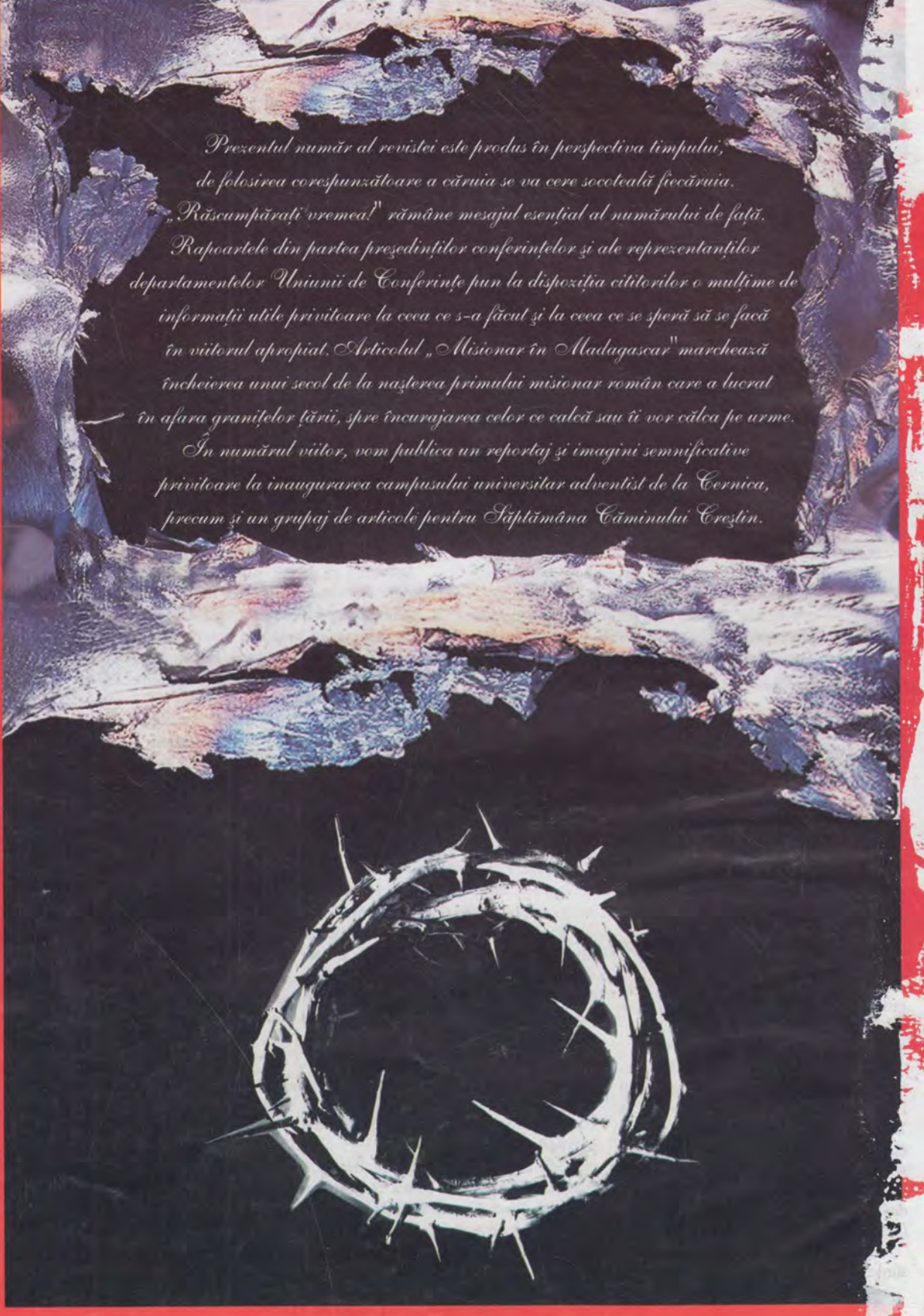
Activează ca pastor, profesor și director al Seminarului Teologic Adventist de Ziua a Șaptea din România.

Durerea dispariției sale este compensată numai de credința nestrămutată în iminența marelui eveniment al răsplătirii finale și al învierii din morți. Putem spune cu deplină încredințare: „Ferice de morții care mor în Domnul” (Apoc. 14,13).

stantin. Dumnezeu i-a binecuvântat cu trei copii – Lavinia, Leonard și Luminița.

În 1979, a absolvit și Facultatea de Cibernetică din cadrul ASE, București. După 1989, a lucrat din nou ca profesor de matematică sau informatică, la Craiova, o vreme și în cadrul Liceului Adventist din localitate. În comunitate a avut diferite slujbe, în special diriginte al Școlii de Sabat și coordonator al lucrării de evanghelizare. A dăruit toată puterea, uneori deplasându-se și la distanțe mari, pentru a pune umărul la înaintarea lucrării lui Dumnezeu. „Orice am realiza în viața aceasta, dacă nu punem mâna și pe viața veșnică, nu am realiza nimic” – sunt unele dintre cuvintele sale preferate. A decedat în urma unui accident vascular.

Drăgănescu Olimpia (48 ani), membră a comunității Cetățeni, Argeș, deși a fost afectată de o gravă suferință fizică, a lăsat o pildă în ce privește dragostea și atașamentul față de Dumnezeu. A fost o soție iubitoare, mamă cu suflet cald, o creștină adevărată, o învățătoare căreia nu i s-a putut reproșa nimic.

*Prezentul număr al revistei este produs în perspectiva timpului,
de folosirea corespunzătoare a căruia se va cere socoteală fiecarei.
„Răscumpleați vremea!” rămâne mesajul esențial al numărului de față.
Raportele din partea președinților conferințelor și ale reprezentanților
departamentelor Uniunii de Conferințe pun la dispoziția cititorilor o mulțime de
informații utile privitoare la ceea ce s-a făcut și la ceea ce se speră să se facă
în viitorul apropiat. Articolul „Misionar în Madagascar” marchează
încheierea unui secol de la nașterea primului misionar român care a lucrat
în afara granițelor țării, spre încurajarea celor ce calcă sau îi vor călca pe urme.
În numărul viitor, vom publica un reportaj și imagini semnificative
privitoare la inaugurarea campusului universitar adventist de la Cernica,
precum și un grupaj de articole pentru Săptămâna Căminului Creștin.*